

העוֹלָם הַזֶּה

דו"ח ענק על האויב מצפון

סוריה

למ' 949
22.12.55
ז' טבת
תשמ"ז
האח"ר:
350 מר.

העורך הראשי: אורי אבנרי
ראש המערכת: שלום כחו
עורכת-משנה: דוב איתן, אורי סלע

עורך כיתוב: איתן נבירול
הכתב הראשי: איתן כרמל

הציר הראשי: שמואל ברתור
מנהל מבצעים: שלמה אדיר

עורך תבנית: עורן צור
צלם המערכת: יחזיה ועזרא

הכרי המערכת: רותי ורדי, רני זוהר, אברהם הרמון, אוסקר שאנבר, משה לשם, אביבה סטן, עמוס קינו, שלמה קרו, סילבי קשת.

עורך דפוס: אריה אריאל
מנהל מעבדה: נתן ריון

רח גליקסון 8 תל-אביב. טען חברתים: 'עולמפרסט' ת. ד. 136, סלפון 26785. המוציא לאור: העולם הזה בע"מ. 2908 ישראל בע"מ, ת"א סל. 23204

העתון הנקרא ביותר במדינה

2,161,271

העתונים הגדול ביותר בתל-אביב. התוצאות היו כמעט שוות. סעדיה בן-משא היה אחד הכדורגלנים והמתאגרפים הידועים של הפועל תל-אביב בשנות השלושים. כיום הוא חולש על מכירת העיתונים במרכז תל-אביב, בכיכר מגן-דוד. חוליית העולם הזה בחנה במשך שבוע את השבועונים המוקדם זה, הגיעה לסיכום הבא: העולם הזה (644), במחנה (242) חיי שעה (132), דבר השבוע (104). במלים אחרות: על כל 100 גליונות של העולם הזה נמכרו 37.5 גליונות של השבוע

שפירא מנפנף את 'העולם הזה' מיליון במכה אחת

עון הצבאי, 20.5 של חיי שעה, 16.1 של דבר השבוע. כל שלוש השבועונים האחרים גם יחד עוד רחוקים מלהגיע לתפוצתו. לעתים נדרשים חברי מערכת זו למסור אינפורמציה על העתון בשעות ובמקומות המזוהים ביותר. לפני חודשיים ילדה חברת המערכת, סילבי קשת, את בתה הבכורה. סילבי, לשעבר חיילת חטיבת כרמלי, שנישאה אחרי המלחמה לאחד המפקדים בגדוד, שהתחבר בבית החולים לילודות בתל-אביב. בביקורו הש"ב, קרב אליה ד"ר יוסף אשרמן, המומחה הבינלאומי הידוע למחלות נשים. 'הנכון הוא שאת חברת מערכת העולם הזה?' שאל הדוקטור. סילבי הודתה באשמה. 'הגידו לי', המשיך הדוקטור, 'מי זאת רותי?'

שלום כחו

מכתבים

ולא מתוך הכרה ורצון טוב. תרומה זו באה עליהם כעונש על השתמטותם... שמואל טביב, טבניה

לזר הירזר, כפר-איתן... לאחר פרסומם, הרי תרומה זו באה מתוך הכרה

מכר הוא כי קרהמנו השתלבה בעקיפין לתוך ההקציה השוטת. לאחר ימים מופנים קראתי בעתונים כי עוריות תל-אביב החליטה להקים בית בשם 'בית-הסופר' בסכום פועם של ששים אלף ל"י. ידיעה זו מופיעה לצידה של ידיעה אחרת המספרת כי משרד-הפנים - הנחה מהתקציב הכללי, הנחה גם מכספי קרן-המנו - מקצוב כסום מסוים לרשויות המקומיות ולעיריות, כולל עיריית תל-אביב, הבונה בעקיפין על חשבון התורם התמים את 'בית-הסופר'. את, זה נקרא 'מבצר' - כשנאצר יהוקף, נכנים לשם את כל הנשים והסת. רבות, האם לשם כך דרמטי ששה מי עבודה?

אלמוני תל-אביב... אני משוכנע ביותר שחלק רב מהיושב יותר על הנחנה מהעולמפרסט, יראה זאת כנכון להשיג תמס בסכום שהוקצב לביצועה (מאה אלף ל"י) לקרן-המנו שבמרתה כרנע חיונית יותר מאשר העולמפרסט, כשם שהוא מחתר על נשפים וחני גות רבות כדי להגדיל את קרן-המנו.

עזרא מוסרי, ירושלים... ענייני ממהו שסרכם בעד העורה לממשלה באחת המלצות שכתבו - במינית הפסדנו.

מירון התותחים... לעולם לא נצליח להתחרות ברבישת נשק עם המצרים, ובאם גם נהיה את הסכום שהטילה הוועדה הציונית, גם אז יהיה זה אך אחוז ועזי מהנשק שממכלים המצרים. דבר שלילי נוסף: אנו תמיד ננדרים אחרי האויב, והוא יכול לבחור את השטח בו נצטרך להתמודד אתו. רוצה הוא - הרינו מחקיף ואנו נאלצים להתנוגד, רוצה הוא לשתוק - שורד שקט באזור, רוצה הוא - הרינו מכריז על מירוציו ואנו שוב ננדרים אחריו. ולעולם לא נצליח להתחרות אתו בשטח זה.

בין דם לדם... המדינה שלמה ידון הפליא בשחצנותו. רבים מהברי המנו עמנואל שרעבי ז"ל, חלל ניצנה. שואמר עליו (העולם הזה 843): 'הוא היה בן שכונה התקוו שבילה את ילדותו במישחקי כסף ומדרכות רחוב. הקיבוץ היווה עבורו הצלה... אכן, לא נעלם מאתנו יחס זה אל תושבי השכונות. הן דם אינו מספיק חרוך בכדי למצוא חן בעיני הנכרים, עליו אירוסה, השוכנים בכור בצפונה ובמרכזה של תל-אביב, ואשר דווקא הם משחקים בכסף עד אור הבוקר. חזרו לם מן ההתקפות הכלתי-מרוסנות על בני השכונות. אל תפלו בין דם לדם! יום-טוב שרעבי, שכי מכבי החודשה, תל-אביב כל דם אדם, הצדק המוחלט עם הקורא שרעבי.'

נבואה מטאורולוגית... אני לא נולדתי נביא, אבל התעניינותי בפולחן טיקה הביאתני לידו התנבאות. היות ותכשיו הורף, מצרים לא תפתח במלחמה ותנקוט בכסיס שחתה-שלום, בעוד שי מאחורי הקלעים היא מכינה את צבאה למלחמה. לכן: אני, ספשל בנדורי משרתי, מתנבא כי ברנע שייפסקו הנשמים. כלומר: באביב, תפרוץ מלחמה בין מצרים לישראל.

הגם המדיום נכבאים? המדיום ולסקובסקי התנבא: העולם הזה (940) כי, אם תחל מלחמה בין ישראל ומצרים היא תפתחש על פני כדור-הארץ כולו. הסיכויים המרובים ביותר צפויים לתורכייה, לרמניה ולמצר, ריים, שיימחו מעל פני האדמה תוך יום אחד בלבד... אפשר יהיה לדעת זאת בכירור עד חגרי כה"ה.

היות וזג התנוכה ככר מאחורינו והכר לא קרה, מה יכול עתה וילסקובסקי לדעת לנו מהאונותו לשיחות הנשמות? חנן גולדגרס, חולון הנביא זוהר, לא קבע עד איזה חנוכה, באיזו שנה. תרומה מפוניצת

סגן נחמיה פישל, צה"ל... קראתי את 'הסיפור על האחים שכטר ברישימה השחורה' של משתמטי קרן-המנו, ואני שואל: 'מדוע אתם שותקים ואינכם מנחים לגלות גם מי נתן הוראות לתובע הכללי לחפות על נכבים? מ. ה., תל-אביב היתה הוראה מפורשת מלמעלה להשתיק את הפרשה.

חפר בור... עלינו לציין כי החיים בין העובדים לבין חברי הקואופרטיב החופר (העולם הזה 947) הינם תקינים ביותר. וללא התנהגות נמה מאיזה צד שואו. מתוך הכרתנו את חברי החופר, אנו יודעים כי אלה אנשי עבודה, העמלים מעלות השחר ועד החשיכה. ולא רק בתל-אביב, כי אם במקומות ספר מרוחקים. בקשר למכונות שנויים עליהן הצבא - נכון כי המכונות היחה כמצב לא תקין. אולם על כך לבסוף לצבא מראש ועל כן לא יכול היה החופר נמסר אליו בתביעות כלשהן. אשר למכונות הפרטיות שברכשם 1955 שהוכרסם, הרי היא משמ' שת יותר לנכסיות הפועלים לצרכ' עבודה מאשר להנאתו של המנהל. אנו, בשם העובדים, מסתייגים מתוכן רשימה זו.

חעד עוכבי, 'החופר', תל-אביב עיר ואם בגליציה... כתבתם על יהודי ששמו יונה איתן מה שכי

תכתם (העולם הזה 945). לא על זה רצוני להעיר, אלא על כך שנתכם כתובים שהוא יוצא נליציה מהעיריה סטניסלבוב, ובכך, סטניסלבוב זה עיר מחויית מספר 10. מבין 12 עירי המחוז של פולין דאז. נא לתקן את עלבונה של העיר. שאול הוסמן, פרודס'חנה תלבין פני עיר טען ברבים.

על בראנו והצברית... הידד למפעל, 'צברית' 1956! הניעה השעה להנחית מכה על יושבות קפה רחף, תל-אביב שבעינתו העיקרית היא השומלה שהתפרת לא נמ' רה לתפור, הראיון אצל הספר ומ' משנע יותר - מארלון בראנו או טוני קורטיס... גילה אור, תל-אביב אריה לביא, כמובן.

תנועת-נוער... תנועת-נוער לא לא תנועת-נוער, ובלבד שי תנועת-נוער מלבב כשמואל איתן רק לפלאפל וכום נזר, ולא הסתכל עלי כבוו משום שאין לוי מכונות... בקשראית את המודעה נוכרתי בענינים בכל איתן נרות המורות, עם הצמות והענינים המ' חייבות, שהיו מסתובבות בחודשת משמר-העמק כימים ההם, מה קרה אתן?

הן יולדות את צברית 1975... פרדמנטריות מומבית... אם הממשלה תרצה בכונה להטיל על ועדה במתו תלויה את שאלת תיקון המשטר הצבאי (העולם הזה 947), הרי שומה עליה למנות ועדה פרלמנטרית אשר תכריח נייסמו עליה הכנסת ומקרב חבריה, מן הדין יהיה להסמיק ועדה כזאת לערוך ישיבות פומביות, בהן תשמע הוועדה את טענותיהם ותלונותיהם של אזרחים ערביים. רק אז יוכלו הערבים לנשט ולתועה ללא פחד ולהציג את עיוותיהם ולהוכיח לתועה כי אומנם אין הצדקה למשטר הצבאי בשטחים הרבים הז' מרוחקים מנבולות המדינה.

עוררדיו אליאס כוסא, חיפה? לען המדיום נכבאים? בעינת הנוער בערת בכל חומרחה, בעיקר בקרב המבורגים יותר - אלה שסיימו את הצבא והי עתיד ניצב לפניהם שומם ועלן מטרדה. ככדי לפתור את הבעיה חסרו לדעת מה נתון לנוער: (א) הרחבת חוג מכריו של כל פרט. (ב) תניית האפשרות לכל אחד לעסוק בהובי שלו. (ג) אספקת שעשועים לנוער אשר יתכווה וייצבו את דמותו ויביאו לו סיפוק נשך כנון: טיולים, סיקניקים, מסיבות, הרצאות וכי' מרכזי לסמנוביץ, תל-אביב

מספידיו שז עתונפל... הכרנשים שייפדו את הדרו (העולם הזה 947) מתוך כאבלי, בשניים הורקות ולבכי עצור, יהיו, אם אב דונק, דווקא קוראיו המוש' בעים של... העולם הזה, כן, אלה שזכר הקרבות המלוליים העולם הזה - הדרו מקועקעים עמוק על בליותיהם.

יצחק י. הללי, ירושלים... מה לעשות? ברנן דין אמת (עתונותית). המשיכה הנכרית... מדוע מטיפה אסתר לוינסקי במכתבה (העולם הזה 948) נגד משיבת הנכר (המורות האשה? נסיונו הרל מוכיח מתנגדות לזה רק בתוך רות הווששות כי אין להן התנונים הדרושים. שמא תפרסם הנכרת הצנועה את המונחה? אברהם מן, רחובות

מבצע 'תכריך'... הייתי מציע הצעה נועזת כדי להרוג שומי' וזכוכי כמכה אחת: אסתר לוינסקי שובת המוסר תחתן עם הצנוור לפרטים, שונא-המיון זה ירפא את שניהם... מצא אנט'ימין את אנט'ימין? מבצע 'תכריך'... ישנו עמי כל חובבות העולם הזה מהשנה שי עברה. ואני מאד מעוניינת בכריכתם. מדוע טרם מסרתם כל הוועה בעניין זה? אורה, יקנעם.

העולם הזה ירכיז על תכריך בראשית השנה האזרחית כמקובל. המאשים פוטר... בעתונכם נתפרסם כי דוד נוימן, מנהל מחלקת העלייה במרסילי, מאשים ש"ז שרנאי, ראש המחלקת, ברחיקת רגליו ממשרתו ומטוב ניסו של שרנאי, חבר מפא"י (העולם הזה 945). במקומו של דוד נוימן, ששים את תפקידו לאחר עבודת שלחות של שלוש שנים, נמנהה דוד עשהאל, שאינו לא ניסו ולא קרובו של מר ש"ז שרנאי, ראש המחלקה.

נ. בן-מנחם, מחלקת העלייה של הסוכנות היהודית, ירושלים... דוד נוימן, לשעבר חבר קיבוץ בארז' יצחק, פוסר ממשרתו אחרי שהאשים את יוסף שפי'סילברג, גיסו של שרגאי, שפי נשאר בתפקידו, כמנהל המחנה, למרות ש' הוא שוהה בחוץ-לארץ כבר שמונה שנים. יתבושש... הייתי יכול להיענות לפנייתה של רותי (העולם הזה 948) לספר על כמה חוויות אישיות אבל אשתי החדישה מתבישת... לעומת זאת, יש לי חבר...

עוזי אלון, תל-אביב... ולחבר יש חבר ששמו עוזי? צחקו וקרו בו... קבלתי החקפת צחקו כמחלחלה לקראו את מדור השניאות מעתוני הארץ ('הארץ', העולם הזה 945). אני מבקשת שלהבא תורידו במקמת את מתח החידו לארץ נכב, מפני שאיני מכו' מתח. מיקי פיין, תל-אביב אורן המדור, חובב השניאות, משוכנע כי הקורעה פיין מפותחת למדי.

העולם הזה 949

הסיבוב העשלישי

מים מטורפים" ו"כל הערבים פאשיסטים". מי שמקשיב לפספוטי גן-הילדים אלה, מקבל את הרושם כאילו "הערבים" הם אדם אחד, או כיתה של חיל-רגלים הנשמעת לדבריו של מפקד שפקודתו היא בחזקת חוק בל יעבור. אולם כבר במכניה א' לומדים ש"הערבים" הם כמה עשרות מליונים בני אדם, ששום דבר בעולם אינו מאחד אותם, מלבד השפה, תרבות משותפת והשנאה לישראל. **ישנם עמים ערביים בעלי אינטרסים שונים. ישנם מעמדות ערביים המנוגדים בשאיפותיהם. ישנן עדות דתיות יריבות, ישנן מדינות מתחרות. שום מנהיג ערבי מאז מוחמד טרם הצליח להכניס את כל אלה לשק אחד המסור-מן כשם "הערבים". בכך הצליחו בפעם הראשונה רק מנהיגי ישראל.**

***

אולם עסקני ישראל כלל אינם מתכוונים לכך. כשהם מדברים על "הערבים", אין הם מתכוונים חלילה לפועל באלכסנדריה, לפלאח בחברון, לסוחר בלאטאקיה, לדייג בצור, לסוחר בקובלאנקה, לבדואי בחג'אז, לדולה-הסנינים במוסקא, לסוחר-הקפה בצנעה, לסטודנט בדמשק, לחייל במוסול. הם מתכוונים אך ורק לדבר אחד: לקומץ האנשים היושבים כיום במשרדי הממשלה בחצי תריסר בירות ערב.

אלה הם "הערבים" אשר אתם מבקשים לזכות שלום. על אלה שופכת ממשלת ישראל, בדייקנות של שעות, שתי הצעות-שלום בכל שלושה חדשים. ומאחר שדבר זה נמשך כבר זה למעלה מדור שלם, אין להתפלא שהאזרח הישראלי הממוצע מסובב בבחילה את כפתור הרדיו כאשר הצעת השלום השוטפת נוספת משפתי הקריין.

אולם שום שלום עם ממשלות ערביות אלה

(סוף בעמוד 16)

בטובלב, אתה יכול לבחור אם לאכול מה שאנו נותנים לך, או למות מרעב!"

"יתכן שעוד יש לנו הברירה בין כמה דרכי-פעולה למחר בבוקר: לפלוש לסיני, או לדאוג לדייג בכנרת, או לשאול את מר שרת מה אמר לו בסודי סודות מיסטר ג'ון פוסט טר דאלס.

אולם לגבי עתידנו בעוד עשר, עשרים, חמשים שנה, אין לנו שום בחירה. כאן עומדת השאלה בפשטות: או — או. או שמדינה זו תשבור בעוד מועד את טבעת החנק של הריאקציה הערבית, תנפץ את חומות הגיטו המקיפות אותה ותרכוש שותפים במרחב, או שלא תתקיים כלל. במלים אחרות:

או שמדינה זו תצליח להפוך למנהיגת חזק ניכר של העולם הערבי, או שתהיה למדינת-צלבנים שנייה שתילחם שבוע אחריו שבוע, חודש אחריו חודש, שנה אחריו שנה, בכונתיה על גדות הכנרת, על חוף פואץ ובין הרי החורן. עד שתיופז מאפיסת כוחות מוד אויב המת-חזק משנה לשנה.

אלה הן מלים אכזריות. אולם הן היו צריכות להיאמר פעם, לפני שנטבע כלונו בים של מליצות ופספוטטים.

***

כשהעסקן הציוני הממוצע מתחיל לחשוב על התקפת שלום, הריהו יורד לרמה של גן-הילדים. זוהי תופעה פסיכולוגית, שהיתה יכולה לשמש נושא למחקר מאלף.

"הערבים" אינם רוצים, כך הוא אומר. אנחנו תמיד רצינו, אבל "הערבים" דחו את כל ההצעות. לא יהיה שלום עד אשר "הערבים" ישנו את עמדתם. ועולה על כולם אותו כסיל בעתון הנפוץ ביותר במדינה, שגילה כי "כל המוסל-

הנימוק הגרוד למען המלחמה המונעת הוא שהזמן פועל נגדנו. הפוטנציאל הזעום של מדינת ישראל כבר מנוצל כולו. העם מאורגן בצבא-העתודות. המשק הוא חדיש, וקל להעבירו לפסים של מלחמה טוטאלית. לעומת זאת הפוטנציאל הערבי האדיר כמעט ואינו מנוצל עדיין כלל. מי יודע מה יהיה המצב בעוד חמש שנים? **כך שואלים המחויבים, בצדק. אם אתם קם העו-לם הערבי עז רגליו מצריח מתכוננת תכניות-פיתוח עצומות, ומקבלת לצורך זה את עזרת כל המעצמות. ארבע מדינות עצמאיות נוספות — מרוקו, אלג'יריה, טוניסיה והסודאן — עומדות להצטרף בשנים הקרובות אל המחנה הערבי משקדו עונה בהתמדה בכך הזי-רות — הצבאית, הפוליטית והכלכלית.**

אם כן — מוטב להקדים תרופה למכה, אומרים הדוגלים במלחמה יומה. ננחית על המצרים מכה שתמוע כעדם לצאת למלחמה בחמש השנים הקרובות. חמש שנים הן זמן יקר.

עד כאן יש הרבה מאוד הגיון מעשי בדרך המחשבה. השאלה היא רק: מה הלאה?

ניח לרגע קמ שהמלחמה תפרוץ תוך חודשים. נניח שהשגנו את כל אשר ביקשנו להשיג. כבשנו את רצף עת עזה. השמנו את אותן החטיבות של החל המצרי החונות מצד זה של מיצ'רסואץ. חיל-החלוצ שלנו הגיע עד התעלה. הסורים המפחדים לא התערבו ברצינות. בשאר הגבולות נשאר השקט על כנו.

מה יהיה הלאה?

***

המייבצע הצבאי לא יפיים את מלחמת-הע-מים בין ישראל וערב בזאת און שום ספק. אפילו תיחתם איזו פיסת-נייר חדשה בין איזו ממשלה ערבית לבין ממשלת ישראל, הרי שום דבר מחותי לא ישתנה. כל ערבי טוב באסואן ובכצרה יוסיף לראות בישראל אויב בנפש.

המייבצע לא יביא לכלל הכרעה צבאית סופית. גם בזאת אין שום ספק. מרכזי-הכוח האמיתיים של הערבים, בקעת היאור וארם-נהריים, מרכזי האוכלוסייה, מרכזי החרושת, מרכזי החקלאות, לא ייכבשו.

אם כן — מה יהיה צפוי לנו?

סיבוב שלישי, רביעי, חמישי.

והרי עצם הנימוק לפתיחת הסיבוב השני עלידינו הוא שיחסי-הכוחות ישתנו בהתמדה לרעתנו, לא בגלל עיסקת נשק זו או אחרת, אלא כתוצאה מן המצב הגיאוגרפוליטי הנחון, מגודל העמים, מגודל השטחים. אם כן, יהיה הסיבוב השלישי גרוע מהשני; והסיבוב החמישי גרוע מהרביעי.

אין זה, כשלעצמו, נימוק נגד מלחמה מונעת. אולם זה נימוק לשאול את השאלה הבאה:

אם כן, מה הלאה?

***

שאל אתי שאדה זאת, פעם אחרי פעם, בשבועות האחרונים. ניגשתי אל כל המנהיגים שאני מכבדם, שאר ני מחשיב את דעותיהם והבקיאים באותם הפרטים היסודיים אשר הקורא הרגיל אינו יכול לדעתם.

הגשתי למסקנה עגומה מאד. אני סבור ש-ברגע זה אין כמעט אדם אחד במדינה שיש לו תשובה כל שהיא לשאלה המכרעת.

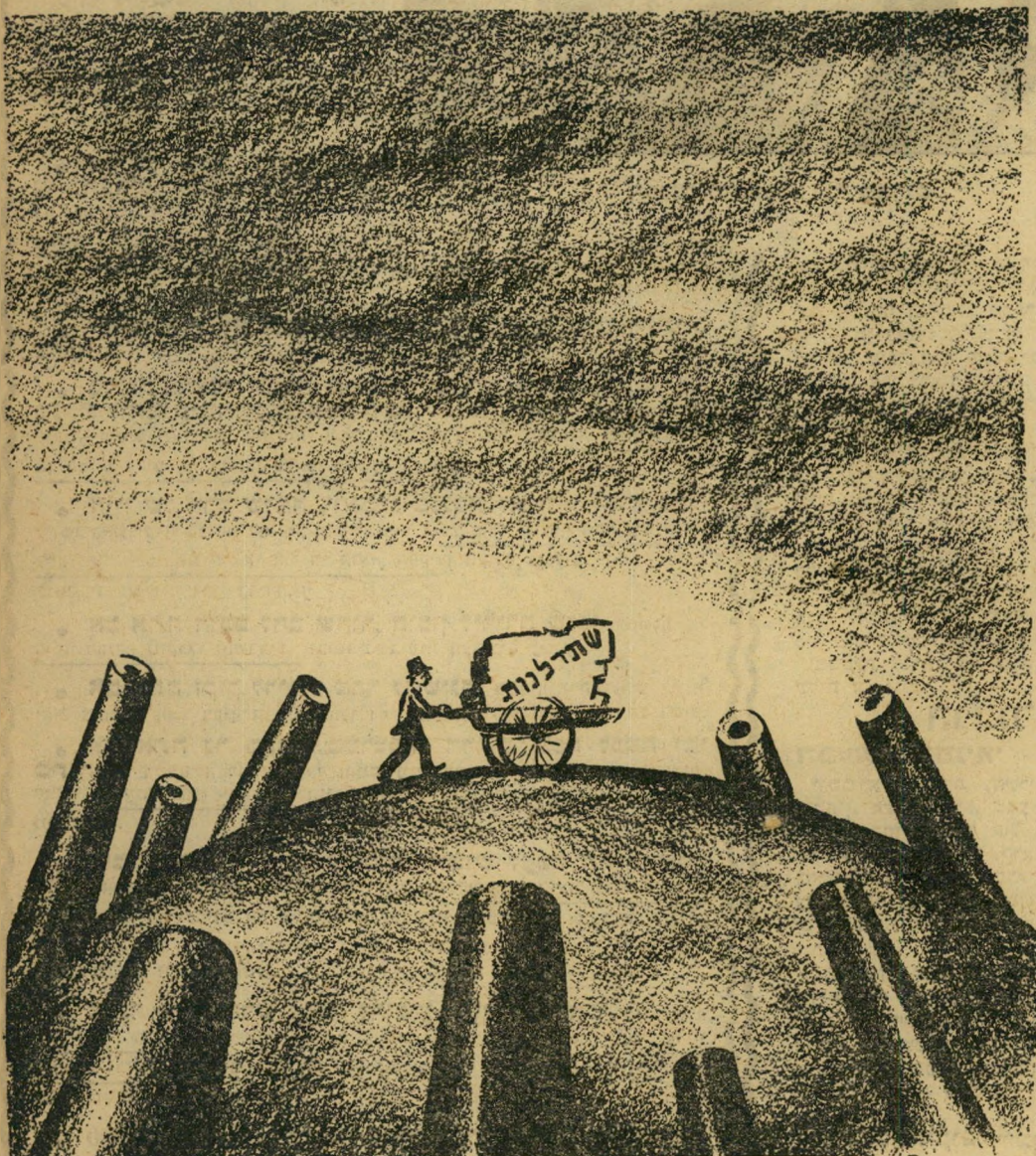
לא בכנסת, אותו אוסף מקרי של עסקנים מפלגתיים. לא בממשלה, פרי החישובים הקואליציוניים. לא בצפרת המפלגות הציוניות, לא במנגנון השלטון ושירותיו. לא בין הדיפלומטים והחוקרים, עמוסי המעשים והשגיאות של דור שלם, וגם לא בין המנהיגים הצעירים המעטים שהגיעו למרכז הבמה. אין תשובה כפי משה שרת, המתנדנד בין בירות העולם כדי לשפוך את תחנוני הקהילה בפני הפריצים השונים. ואם לדון על סי המעשים: גם לא כפי האדם במדי החאקי, החי במלון הנשיא הירוסלמי.

אחד האנשים הדגולים ביותר במדינה אמר לי, בדכאון עצום: "אין במדינה חמשה אנשים החושבים יחד על שאלה זו."

והרי בני תשובה לכך, אין שום טעם פוליטי לא למעשה שנעשה אתמול, ולא למעשה שיינעשה מחר. אנחנו פועלים במלוא המרץ. אולם בני תשובה לא נגיע יותר רחוק מאשר אותה חתול המסתובב סביב עצמו כרי לתפוס את זנבו.

***

אין אנו במצבו האומלל של אותו חמור אשר מת מרעב מפני שלא היה מסוגל להחליט איזו מערימות המספוא הרבות לאכול ראשונה. אין לפנינו הברירה בין תרונות-פלא רבים. אנו דומים יותר לאותו סירון מפונק שכנס בפעם הראשונה לחורה-האוכל הפלוגתי ושאל את הסמל אם יש לו בחירה. "הודאי שיש", ענה הסמל

שליחות שרת

ישראל לא תנצל את האנדרלמוסיה שהשתררה כממזכרת הירדן. אל תצפה לשום פעולה ישירה או עקיפה בכיוון זה.

גיום כולו של אנשירוח וסופרים בעולם ייערך למען ישראל. אנשים מפורסמים אלה יעוררו הי רחב בקריאה אל מצפון העולם ואל ממשלות המעצמות, נוכח מצבה של ישראל, שילך ויחמיר.

אמריקה לא תצטרף לברית בגדאד לפני סוף 1956. אם כי שתיים מבין חמש שותפות הברית (תורכיה ועיראק) ביקשו את הצטרפותה של אמריקה, אולם דאלס חושש להרגיז גם את מצרים וגם את ישראל. מצביאים אמריקאיים אינם ערוך מעשי בהצטרפות לברית, מאחר שאמריקה קשורה כבר ממילא עם כל השותפות (עם עיראק, פאקיסטן ואיראן יש לה חוזים צבאיים נפרדים, ואילו תורכיה ובריטניה חברות באמנה האטלנטית).

שיקול אמריקאי אחר: ממילא יתערב הצי האמריקאי מיד בכל מקרה של מלחמה עם הסובייטים במרחב, בעוד שבריטניה לא תהיה מסוגלת להגיש שום עזרה אמריקה אינה רוצה להרגיז את ברית המועצות באזור זה, צימצמה ל צורך זה את משלחתה הצבאית באיראן למאה איש.

לעומת זאת יש לצפות להצטרפות לוב לברית בגדאד. בצורה זו רוצה המלך איזידים להתגונן מפני אפשרות של התפשטות מצרית.

היחסים בין נחום גולדמן, מנהיג התנועה הציונית, לבין בני ג'י ילכו ויחמירו. גולדמן הפך בעיני מדינאי המדינה לנציג העיקרי של

קו דאלס בעולם היהודי. מאמין כי ייתכן שלום בחסות אמריקה אם יש ראל תוותר וייתורים, בספיקים. בשיחה של שלוש שעות עם בוגוריון לא הצי ליח לשכנעו, אלא רק לקרר את עמדת בני ג'י, כלפיו.

קרן האור היחידה במצב הקודר: כיסי יהודי הגולה עומדים להיפתח לרווחה. נחוגי המגבית שוררת אופטימיות גדולה לגבי ההכנסות בחודשים הקרובים, כתוצאה מהחזרת היהודים באמריקה וחדרתם לגורל ישראל.

אין לך צורך להחליט במוי להצביע לקונגרס הציוני. נר כח האדישות הכללית, לא ייערכו הפעם בחירות בישראל זו הפעם הראשונה

יחולקו גם בישראל הכסאות בהסכם בין המפלגות, דבר שהיה נהוג כבר שנים רבות בתנועות הציוניות בכל הארצות.

יגאול ירין לא ימשיך זמן רב בעיסוקים ארכיאולוגיים בלבד.

פרשת בראנד שניה תתפוצץ בקרוב מככיב לשמו של מנהיג לוחמי גיטו ויזנה, אבא קובנר. הציבור יודעש כאשר יתגלה כי קובנר, שיצא לפני סוף המלחמה לשליחות חשאית מארץ ישראל, נאסר בדרתו מן האניה באיטליה, כנראה על פי הלשנה רשמית.

חיוו שד הרב שזמה רזנברג כנסת לא יהיו קלים. מינויו ליושבי ראש ועדת הכנסת זדוקה, חוק ומשפט בוטל אחרי שפוינצ' הודיע למפלגתו אולטימטיבית "או אני או הוא". תפקידו הקודם כתלטר הסעד החוזר לו עלידי מפלגתו באין ברירה.

אם אתה חובב לחם שחור, היפון לירידת טיבו. כמויות של חיטה פסולה נתקבלו מתורכיה, יוכנסו בשבועות הקרובים לשוק.

אם אתה זקוק לזירה, מהר להשיגה. בשבועות הקרובים ביותר יחול צימצום חמור בענף הבנייה, יעלו דמי המפתח ויקטו מספר הדירות בשוק.

אם אתה גר באחת ממושבות הדרום, צפה לכמה ימו מתיחות. בימים הקרובים יצאו מאות חובטלים, בהודכת מזכירי הלשכות, יערכו טריקות בפרדסים כדי להוריד פועלים בלתי מאורגנים העובדים בשכר נמוך יותר.

עובדי המדינה אינם צריכים לחשוש לעבודותיהם הצדדיות. אף כי נציב מנגנון המדינה דויד רוזנלוי מבקש להגדיל את שעות העבודה של הפקידים כדי למנוע את התמסרותם לעבודות נוספות, אין סיכוי כי תכנית זו תתממש. רוב הפקידים, העוסקים בעבודות כאלה בניגוד לחוק, יוכלו להמשיך ולזאוג בצורה זו לקיום הוגן.

מבנה מסוג חדש עומד להופיע בנוף הישראלי. יהיו אלה תאי דואר מיוחדים שיוקמו למאות בערים, בכפרים ובדרכים, יגישו שרות טלפונים ובולים לאזרחים. בכל תא כזה יעסק עובד אחד, לרוב נכה או ישיש, שאינו מסוגל לעבודה גופנית.

250 פקידים בעירויות תל אביב יוכלו להתכונן לפיטורים. ועדה עירונית ליעול ולקיצוצים הסיקה על סמך מחקר מקיף כי 400 מעובדי העיריה אינם מגיעים אפילו למחצית הספק העבודה של עובד רגיל, דרשה: פיטורים מיידיים של לפחות 250 מהם.

העם

חזית שניה

בישראל עבר המאורע מבלי לעורר שום הד. אולם הוא נגע מאד לגורלה. על מפת המרחב קמה המדינה הערבית העצמאית ה תשיעית: סודאן.

למראית עין היתה זאת תוספת כוח ה אייבי. אך למעשה נתן המאורע הזדמנות בלתי חוזרת לישראל.

ג'מטה מהדהדת. סודאן היא שכנתה

הפגנה סודאנית נגד מצרים הזדמנות בלתי חוזרת...

של מצריים בעמק הנילוס. אולם אחרי פלירט קצר עם החתן הצפוני, זרקו לו גט מצל צל. כי שני בנייהזוג מתפרנסים מאותו מ קור: מי הנהר. כל טיפה נוספת למצריים פירושה טיפה אחת פחות לסודאן. כל טיפה המרהה את צמאון הדרום אובדת למשתה הצפון. יגיוד האינטרסים הוא קיצוני וחר תר.

על כן נפתחה לפני ישראל דרך חדשה. בי שעה שהמצרים היו עסוקים בהקמת חזית שניה נגד צה"ל צפון, יכלה ישראל להקים למצריים חזית שניה בדרום. אחרי סודאן החליטה על עצמאותה, בניגוד מוחלט ל רצונם המשותף של בריטניה ומצריים, יכ לה ישראל להפגין את אהדתה בגיסטה מהר הות, להיות המדינה הראשונה בעולם שת כיור ברפובליקה החדשה.

ממשלת ישראל לא שמה כלל לב לאפי שרות זו.

הגבול

הכשולון הפנימי

יושבי ראש ועדת השרים לענייני חוק ובטחון, משה שפירא, שמע ית הידיעה כי מהדורת החדשות של קול ישראל, בחצות שרהחוק משה שרת קרא אותה בעתון בחורף לארץ. כל שאר חברי הממשלה שמעו על פשיטת צה"ל על עמדות הסורים ליד ים כנרת (העולם, הזה 948) מאחד משני מקר רות אלה.

עובדה זו גרמה השבוע למשבר שרעם מתחת לפני האדמה. קרא במאמר ראשי ער רך הארץ, חברה הכנסת הקואליציוני גרשום שוקן: "דיקטטורה צבאית ו שרי הממ של משורות מפ"ם, אחדות העבודה, הפרוג רסיבים והרחיים התכוננו לשפוך את לבם בישיבת הממשלה.

ערימת הנזקים ייתכן שהמשבר לא

• בסודאן, הגדולה פי 120 מישראל ושי עמה גדול פי חמש מאוכלוסיית ישראל, מה ויים המוסלמים דוברי הערבית, השוכנים בי צפון, את היסוד השליט. מבחינה גזעית זהו עם של תערובת.

היה מגיע לעוצמה זו לולא היתה ההצלחה הצבאית של הפעולה מלחה בכשולון מוחלט בחזית הקסברה הפנימית. איש לא הבין מה היתה התועלת הפוליטית או הצבאית שלה, ואילו מתנגדי הפעולה הציבו בפני הציבור ערימה נכבדה של נזקים. לדעתם גרמה ה פעולה בין השאר:

- לסירוב האמריקאים לספק נשקמגן לישראל, אחרי שתחילה היתה אצלם נכר גות לספק כמויות קטנות.
- להרחקת צרפת, המעוניינת מאד ב ידידות סוריה, מישראל, אחרי שצרפת נש ארה הידירה האחרונה של המדינה.

- להידוק היחסים בין מצריים וסוריה.
- לשיכלול העמדות הסוריות. האיהה גורה של החזית, על סמך לקח הפעולה.

בפעם הבאה... אם קיחה מישוהו כי הלחץ על בתי בריתו הצפונית תכריח את עבד אלנאצר לחתר על פאסיביותו ולפתוח במלחמה נגד ישראל, טעה. עבד אלנאצר הסבור כי השעה אינה כשרה בשבילו ל מלחמה, לא חלם כלל לעזור לישראל ולספק לה תירוץ למלחמה מונעת. הבטוח הוא ל סורים, בהודעה נמרצת אך חסרת תכלית: "בפעם הבאה..."

אולי היו נמוקים משכנעים יותר לפעולה המפוארת. אולם האזרח הישראלי, שלבו מל גאחה על גבורת חייליו, לא שמע אותם.

נשק

6000 סילונים אחים

שירותי הריגול של כל המדינות מגלים עניין רב בעסקות הנשק של גמאל עבד אלנאצר. אין הם עושים זאת רק מתוך סקרנות טבעית. עליהם לספק לממשלותיהם הערכות חדשות על כוחה הצבאי הנוכחי והעתיד של מצריים, סוריה וחברותיהן.

דמות חשובה בין ראשי שירותי הריגול בעולם הוא אלן דאלס, אחיו של שרהחין האמריקאי וראש שירותי המודיעין המרכזי, ה מסוד המתאם את כל שירותי הריגול והביון של ארצות הברית. לפני כמה ימים מסר את הערכתו על אספקת הנשק. לצורך זה בחר בקהל מאוזנים משובח: כינוס של מסקדי המשרה העירוניים של ארצות הברית.

מיוג, טו, אי. מסקנותיו של דאלס עלר לוח לזרוע תדהמה בלבבות רבים בישראל, הן פותחות אפקים חדשים לחשבונות ה עתיד. כי מסקנותו העיקרית היתה: יש לברית המועצות בלבד כ-6000 מטוסים מסוג מיג 15, שאפשר לשלחם מיד לכל מקום שהוא. כולל מצריים.

אחרי מלחמת העולם השנייה עמדה תע שית הנשק העולמית לפני מהפכה טכנית, כתוצאה מהמצאות חדשות. לכל מדינה היתה לבבירה להפסיק לפי שעה את הייצור כדי לבבש נשק חדיש יותר, להמשיך לייצר נשק פחות חדיש. אמריקה בחרה בדרך הראשונה, מתוך הנחה ששום מלהכה לא תפרוץ בק רוב. ברית המועצות בחרה בדרך השנייה, ייצרה כמויות גדולות של סוגי נשק שהסכו כיניהם מיושנים והוצאו מכלל שימוש בצבא הסובייטי. ביניהם: כמה סוגים של שריר גים ומטוסים, כמו מטוסי הקרב מיג 15, מפ ציץ לטווח ארוך טו 4. מפציץ הסילון הקל אי 28.

בשעה שטאנקים ומטוסים הרבה יותר חדי שים וזרמים מן הסרט הנע במפעלים ה סובייטיים, נתעוררה בממשלת הסובייטית השאלה מה לעשות בכמויות האדירות של הנשק המיושן. ההחלטה, שנתקבלה לדעת דאלס: לספק אותן למדינות שונות כמו מצריים, כדי לגרום צרות לאמריקאים.

פעולה נגדית. דאלס לא שכח להוי סיף עוקץ, הזכיר פרשה בעלת מוסרה השכל של המטען הראשון מסוג זה טיפק בי 1954 על ידי ציכסולוביקה לממשלת גואטמלה, באניה

הארץ

מן המטרונות הכבדה שנראתה כשק קמח שחור ועו לצעירה הטמירה (העו לס הזה).

ישי קרן, עפולה שנראתה כשק קמח שוקף.

לפתע נסלס כנור והשומר... נהרג בו במקום (מערב).

שולמית ילין, תל אביב כשאלוהים רוצה — יורה גם פסנתר.

אלפסה, דבר שעורר את העם הגואטמלי לפעולה נגדית.

מפלגות שתי גדות לימין

תנועת החרות רוצה להרחיב את גבולות המדינה ולכוננה על שתי גדות הירדן. על כן טוענים יריביה כי היא תנועה אימפריאליסטית. השבוע הוכיחה התנועה כי היא אימפריאליזם, ממש כמו הצדקה, מתחיל ב... בית.

כתב מנחם בגין, מנהיג סיעת החרות בת 15 הצירים בכנסת, לפרץ ברגשטיין, השר לט על 13 צירים: "הרינו מתכבד להציע לארזוני לפתוח בשיתוף, כדי לברר אם קיימת אפשרות להביא לידי איחודן של שתי המפלגות..."

הצ"כים חששו כי אנשי חרות, הסרים ל"משמעת מנהיגים והמגובשים מבחינה פוליטית, יהיו הגרעין המכריע בכל מפלגה מאוחדת, לא גילו נכונות רבה לערוך את ה"סימפוזיון המבוקש". אולם מבחינה אחרת היה מכתבו של מפקד אצ"ל לשעבר טכסיס מחוכם מאד: הוא יעשה רושם על בוחריים רבים. כי סיעה מלוכדת, בעלת 28 חברים, תהיה עד אין שעור חזקה יותר מכל מפלגה אחרת בכנסת, מלבד מפא"י, תתן בסיס המוני לימין.

חלם אחד מעסקני חרות: "ההמונים שלנו והכסף של הציונים הכלליים, זה כוח!" אולם הסיכויים של חרות לכבוש את שתי גדות הימין בכנסת היו קלושים.

התישבות קרב באחוזם

שיבת הממשלה ביום ראשון בשבוע ש"עבר נמשכה למעלה מן הרגיל. שר האוצר לוי אשכול הצהיר, בשם השופטת המת"קפצת, על תכנית הכלכלית של הממשלה לארבע השנים הקרובות, שאותה קרא מ"תור תיק עבה. נדמה היה כי לעולם לא יגיע לסיים דבריו. סימני שיעמום נכרו על פני השרים שהרבו לצייר בעפרונותיהם צורות גיאומטריות שונות וצוירים טוריאליסטיים על גליונות הניר הלבן שהיה מונח

גוריון הבטיח לשלוח למחרת היום את שליחו האישי, נחמה ארגוב, למקום הצרה.

אותה שעה עסקה חוליית-שוטרים ממגדל אשקלון בכיבוש מאסרים בין תושבי אח"ז, ויצאיימארוקו. רבים מן הנעצרים, שהורעברו במכונית-השיטור חירוקה, היו פצורעים וחבושים.

הקרב שהתחולל באחוזם, ליד צומת פלוגות, היה אופייני להתישבות העולים החדשים, המבוססת על מסחר בנשמות. כי מור שב אחוזם שייך לעובדי-הציוני, אולם שוכן באזור נתון תחת מצה אזורית של הפועל המזרחי. בהדרגה סטה רוב אנשי המקום, שהם דתיים, ממרות מפלגתם החילונית, ד"רש כי יוקם במושב בית-ספר דתי, לכך התנגד ועד המושב, הכפוף למפלגתו.

שקידם ויהרגו קצת. אולם מושב ישראלי שייך למפלגה, כשם שכפר בימ"הביניים היה שייך לאכירי. העובד הציוני ביקש לתקן את המצב, מצא תרופה: להעביר ביר למקום 15 משפחות נוספות, הנאמנות לו, להחזיר לעצמו בצורה זו את הרוב במקום. כשהגיעו מכוניות-המשא, נפתח הקרב. אבידות: 32 פצועים.

המשטרה הופיעה באיחור. טוענים דתיים: כשנמסר על התגרה למשטרה במגדל-אשקלון, העיר אחד השוטרים "שקידם יהרגו קצת זה את זה, אחר כך נבוא!" אך לא כשהופיעה, עשתה המשטרה עבודה שלמה: היא לקחה ממזכיר המושב את רשימת מתנגדיו הדתיים, אסרה את כולם.

ספרות

האהדורה השבע-עשרה

שיירה של זקנים נשענים על מקלות, מכורבלים במעילים וסדרים חמים, נכנסה לאולם המרכז-לחינוך התל-אביבי. היו אלה חברי אגודת הסופרים העבריים בארץ ישראל, אל, יהודים יקרים שחלק מהם חיברו אי פעם ספר או שניים על יהודונים ופריצים, כליומרים ואידישע מאמעס. השאר לא עשו גם זאת, חיברו לעצמם תואר סופר וחשו עצמם כאלה שבע-עשרה פעם בחייהם, כלומר, אחת לשנה, בוועידה של אגודת-הסופרים.

אלמלא מספר הצעירים המסתובבים כאן,

הסתדרות הכללית, נישגו הסופרים לפרק העיקרי של המאורע: דיון בהעלאת קרן הסופר ושכרו.

הסוף-הטוב של קיבוץ הנאומים שדמה למהדורה נוספת ובלתי מתוקנת: החלטה לקבוע קרן פנסיה למזכיר האגודה מזה 25 שנה, אברהם ברוינס.

פרסים מדריך הטלפון

"בואו יום ויחלקו את הפרסים לפי ספר הטלפונים!" ניבא לא מכבר ש"י ענגון, השבוע נסתבר שמלבד ספר-טלפונים ישנו עוד מדריך לחלוקת פרסים ספרותיים, לא פחות מזוהר.

הפעם באה ההודעה על מתן פרס ביאליק במפתיע. זו הפעם הראשונה בהיסטוריה מיהרה וועדת-פרס להודיע מראש מי חתן הפרס. הדבר אירע בדיוק 24 שעות אחרי שהביר הודיע קרא במדור תצפית של העולם הזה (948) כי משה שמיר יסרב לקבלו. החתן המיועד: משה שמיר.

שרשרת המקרים. היתה סיבה לחיפזון. הוועדה ביקשה להעמיד את שמיר כי מבוכה ולפני עובדה מוגמרת, להכריחו לקבל את הפרס. כי החתן-בעל-כורתו רמז מראש על התנגדותו, כמחאה על הקיפוח השיטתי של אברהם שלונסקי, אויב אגודת הסופרים. יתכן שהיתה לשמיר סיבה שניה: הוא קיווה לקבל את פרס ישראל, הגדול פי שניים (1000 ל"י), חשש בצידי כי הפרס הקטן ירחיק את הגדול יותר. לא נהוג לתת שני פרסים אלה על אותו יצירה.

אולם הוא לא היה היהודי שעשה חסד בון פשוט זה. אגודת הסופרים ביקשה להוריד את שמיר מחשבון פרס ישראל כדי ליעדו לחברה הוותיק, חתנו ומתרגמו של ש"לום-עליכם, יצחק דוב ברקוביץ, שכבר קיבל השבוע פרס אחר על יצירה אחרת.

עת פסח שמיר עדיין על שתי הסעיפים, עמד לפני סופר אחר, חיים הזו המזוהר קול-שעבר, רק סעיף אחד: לגבות את הפרס בסך 5000 ל"י של מערכת זבר. הזו, איש דבר נאמן, זכה לפרס זה, כפי שחזר-דיועו השופטים, לגמרי במקרה. התחרות היתה אנונימית. שופטי-הפרס, כולם חברים וותיקים של הזו עצמו, לא ניחשו כלל מי כתב את היצירה שנבחרה על-ידם — זלזלות הנחשת. דלתות הפרס נפתחו לפני הזו לרווחה.

משפט

על פי יקום "דבר"

הידיעה הקטנה בזר לא עוררה הד רב. בשעת לילה מאוחרת, נאמר בידיעה, עת ערך במועדון ההסתדרות בשייך-מוניס נשף חנוכה, התנפלו שלושה בריזונים, מפעילי חירות במקום, על חמישים החוגגים, ניתקו להם את החשמל והשכיחו את שמחתם בחג האורים. רק נס הוא שהציל את נפישם של הרבים במאבקם נגד המעטיה.

השבוע, כשהועמדו שלושת החשודים ב-פני שופט השלום התל-אביבי רחב-המצח יהודה טרייביש לאארכת מעצרים ניתנה להם ההזדמנות להסביר כיצד התרחש הנס. התייפח דוד שעיר (17) כשעינו חבושה: "אנח"נו גרים בבית שמעליו נמצא מועדון ההסתדרות. כל יום עושים נשפים עד אחת בלילה, ורוקדים לנו על הראש, לא נותנים לישון, בשביל שאנחנו חירות והם מפא"י. עליתי פעם למעלה ובקשתי שיתנו לישון לאמי שלי החולה, או התנפלו עלי והתחילו להרביץ".

המשטרה לא השתכנעה מרצון-המנוחה של הדיירים, עצרה את דוד ואחיו כמפירי הסדר, דרשה מהשופט לעצור לחמשה עשר יום נוספים להשלמת החקירה — נראה שיהיה זאת חקירה מסובכת מאד.

עשרה אחוזי אמת. טען דב מילמן, הפרקליט החירוותי בעל הזקן הקצרצר: "המשטרה כבר היתה מוכנה לשחרר אותם, אבל פתאום הופיעו במשטרה מזכיר מפא"י בשייך-מוניס, ורכזו השכונות של מפא"י, לשיחת רעים עם קציני המשטרה. דקה לאחר מכן הביע הקצין את סירובו לשחרור השלושה בטענה שהם מטילים אימה על שכניהם".

אולם גם השופט לא הושפע ביותר מדברי רי העצורים, הסביר: "אפילו אם רק

• בפעם שעברה נדחה מתן הפרס כמי עט לשנה, כתוצאה מהחלטת הוועדה להעדיף את אורי צבי (רחובות הגהר) גרינברג על שלונסקי.

בגליל גדל הטבק

טבק עדין וטעים

עם טבק יבוא ריחני

הסיגריה העממית החדשה

20 סיגריות 250 פרוטה

נסה עוד היום

מוביל זיפוזף וילסון (מרכז) בלב תל-אביב -
"ויסקלוהו באבניט..."

עשרה אחוז ממה שכתוב בעתון זה אמת, מגיע לחשודים מעצרי. רק זאב נאואי (15) שחרר בערבות, למרות האימה הנוראה שהוא מטיל על שיי-מוניס.

כשנשאל כבוד השופט באיזה עתון קרא על התיגרה, שמר על האובייקטיביות, סי-רב לנקוב בשמו.

מכשפה באשקלון

החיים באשקלון משעממים. פעם, במלך לוך על ישראל, וסנהדרין שפטה את העם, היה גם באשקלון שמח. האגדה מספרת כי בחקופת מלכותו של אלכסנדר ינאי, שעשעו את אשקלון שמונים משפחות ששכנו במערה. מאז הרג ראש הסנהדרין את אותם היצורים מקלקלי העולם, הפכו החיים למשעממים. כיום אין מלך, אין סנהדרין ומשמונים המשפחות באשקלון שר-דה אולי אחת בלבד.

אני לא מכשפה! ניצנעה סעידה חיים (66) בראשה הצבוע אדום בבית-המשפט הרחובותי, אני רק רואה מזלות של בני אדם. שמעון מצליח (23) צעיר רזה במכנסים ואנגריוו הדויים לא קיבל את טענתה: היא מכשפה, וכתוב בתורה: מכשפה לא תהיה! מה שהביא את שמעון לפסקדין כה חמור היתה העובדה שלמרות השם המצליח, לא הצליח ביותר להסתדר עם נשים. היא קיללה אותי שלא אתחתן אף פעם, וכל הבתורות עזבו אותי!

מאורעות מצלצלים. לשמעון היה נעלה מכל ספק כי לא נפוי המצולקות גם לא התקופה בה בילה בכלא באשמת אונס, הן שמעו ממנו ידידות נערות. האשם היה בסעידה. הזקנה ניבאה לו באחד הימים

רכי חיים
כרם היה לוילסון

וידבר אחאב אל נבות לאמר: תנה לי את כרמך... כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנו... ויאמר נבות אל אחאב: חלילה לי מאדני תתתי את נחלת אבותי לך... ויעדהו אנשי ה' ליעלע את נבות נגד העם ויוציאוהו מחוץ לעיר ויסקלוהו באבנים וימת.

אחאב המודרני אינו מלך, אם גם רכישו והשפעתו עולים אפילו על אלה של אחאב המקורי. אין הוא אדם כלל. הוא ספק ארוגן ספק ממלכה - הסתדרות העובדים. אולם אותה השאיפה שניצעה את אחאב לחמוד זוקא את כרם שכנו נבות, היא שהניעה

שמות כ"ב, 17.

את האימפריה הגדולה של הסתדרות העובדים לרצות זוקא במגרשו הקטן של אליהו שלום וילסון (75).

במקום בו עומדים כיום בתל-אביב בנייני הנוער העובד ובית-החינוך התיכון, המאפיינים לים על צירף עץ דל מוקף ערימות גרוטאות ברחוב רבנו תם, השתרע לפניו שלוש שנים שנה כרם ענבים של אחד ערבי, שייך הינאוואי. כרם זה, כמגרשים ערביים אחרים בסביבות רחוב המלך ג'ורג', עמד כעצם בגרונה של תל-אביב המתפתחת. הערבים סרבו למכור את מגרשיהם ליהודים בכל מחיר.

חלוץ הגמלים יום אחד נמכר כרם הינאוואי. לא לעירייה, גם לא לחברות הפיתוח היהודיות שניסו לרכשו, אלא לשכן יהודי בשם אליהו וילסון, מוביל זיפוזף, שגמלו עשו שמות בענבי הכרם. השייך

הערבי ניסה להיפטר מצרת הגמלים באמצעות משפטים, נואש מדרך זו, ניאות למי כור את אדמתו לוילסון בלבד. לזה לא היו האמצעים לרכוש שטח כה גדול.

הוא קנה את האדמה עבור חברת "גאולה" בראשה עמד או בצלאל יפה. כתמורה קיבל חלק מהשטח. כיהודי מאמין, ראה וילסון בקבלת הקרקע את התגשמות כל שאיפותיו הציוניות. בעל בית-החרושת לסבון בסולין לשעבר, שהיגר ללונדון והקים בה בית-חרושת לעניבות, עלה לארץ בשנת 1919 מתוך תקווה לרכוש בה חלקת אדמה וליהנות בה. עד היום שמור עמו שטח כ"ב כתב ידו של זאב ויבטינסקי המבקש: "לעצור אדון וילסון ולמכור לו איש מומחה בעניני פרקמטיא על מנת להתיעץ עמו ב"עניני גלנסריה".

הפורעים הערביים של שנת 1921 לא התחשבו ביותר בהמלצה זו, העלו באש את חנותו במגשיה. הייתי מיואש וחסר תקווה, עד שהתחלתי לספק חול וויפוזף ל"בניני תל-אביב באמצעות גמלים. הייתי יהודי הראשון בעל הגמלים בארץ-ישראל". כתב וילסון במכתב גלוי ששלח בשנת 1929 למנהיגי הישוב. אבל מיד קמו עלי עסקני הסתדרות הפועלים להציק לי בדרישה כי עלי להסתדר עם פועלי בקאופרטיב. הוכרתי לעזוב את עבודתי.

זכות מוסרית. אחאב לטש את עיניו לא רק אל גמליו של וילסון, כי אם גם אל מגרשו. הסתדרות קבלה מגרש בקרבת גן מאיר להקים עליו בניין לבית-החינוך ולנוער העובד, ראתה בזכות מוסרית להקים כמה ממבניה על מגרשיו של וילסון. בשעתו התפתחה מכך שערוריה שהסעירה במשך שנים את עתונות הארץ ואף אישים שונים בראש בי העולם אליהם שיגר וילסון מכתבי תלונה.

בכיתת-החינוך, שבניינו לא נגמר, נוספו כיתות חדשות, ואין ביכולתנו להסיר את הצריפים. תרץ זבר את הגולה. רק בהתערבותה של ממשלת בריטניה, שוילסון היה נתינה, הורו הצריפים מעל המגרש. אחרי עשר שנות דיור ללא תשלום. בהחלטה חגיגית של מועצת עיריית תל-אביב, משנת 1940 הובטח להחזיר לוילסון מגרש אחר תמורת חלק ממגרשו עליו נבנה בית הנוער העובד. עד היום לא קיבל הישיש את המגרש.

הם רוצים במותי. הרעש סביב פרישת וילסון דער. הזקן, שיבלת גדולה צמיחה בראשו, נואש מהתמודדות עם הסתדרות העובדים. בניו עזבו אותו, והוא מתפרנס מ"כספי חלק המגרש שמכר. אולם אחאב הגדול טרם נואש מתשוקתו למגרשו של וילסון. האמצעים שבחר לכך היו דומים במידה מסויימת לדרך בה בחרה איזבל, אשת אחאב, לחיסול נבות: סיקול באבנים.

מדי בוקר בבוקר רוגמים לדי בית-החיר נוך את צריפו של וילסון באבנים וקורות עץ, פורצים בגרוד, מפורים גרוטאותיו. מדי היתקלם בשיש עצמו, אין הם נרתעים מלידות בו אבנים. המשטרה עומדת חדלת אונים נוכח התגרות זו. כל זמן שלא נגרמה לו חבלה גופנית רצינית, אין היא יכולה לעשות מאומה.

השבוע נסגר וילסון מאחורי תריסים מ"פחד הסקילה באבנים, סיכם את מצבו במילים נוגות: "הם יורעים שאני זקן וקיצו קרוב. הם רוצים להחיש את מותי בכדי לזכות במגרש".

והי נערה ישראלית אלמונית.

המצלמה לכדה אותה במקרה באסיפה של תנועות-נוער. מה מסתתר מאחורי פנים אלה של צברית צעירה - אילו שאיפות, אילו תקוות, אילו תכונות?

האמנם הצעירה הישראלית הטיפוסית היא זו החולמת על נסיעה לפאריס? האמנם היא רואה את הגשמת כל מאויה בתצוגת איברים בינלאומית במיאמי-ביץ'?

***

העולם הזה - משוכנע כי אין-הדבר כך. החן המובכ של הנערה הישראלית, הרחוק כל כך מן היופי החלוף של בובות הוליווד, האופי הפשוט והטבעי של הצברית, שהיא פרי נוף הארץ - כל אלה לא אכזרו, אם כי הופתרו, אולי, על-ידי האופנה הצעקנית של ספסרי-הרעל, מנפנפי כרטיסי-הנסיעות ל-פאריס ולפלורידה.

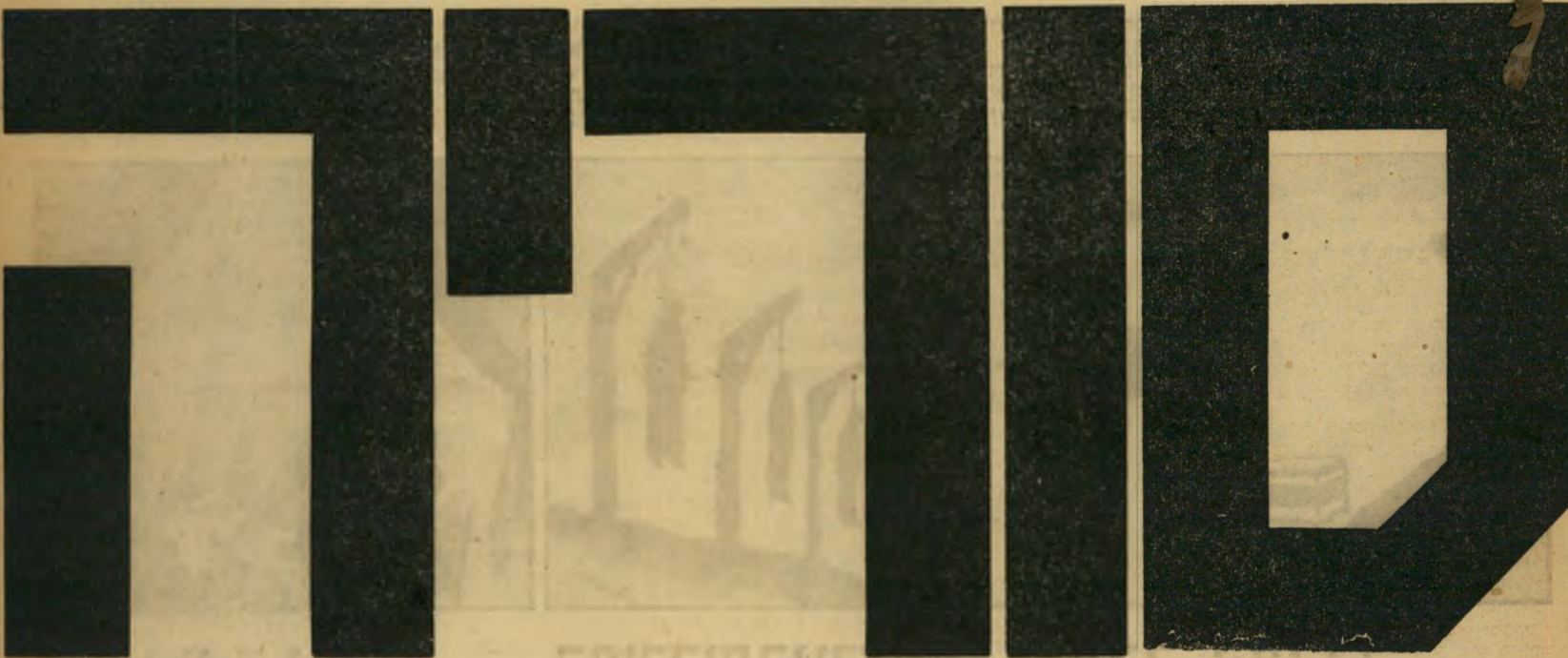
***

בשבוע הבא יפתח, העולם הזה במיבצע מיוחד במינו, שתפקידו לחשוף את האופי האמיתי של הנערה הישראלית. לא תהיה זאת תחרות-יופי מן הסוג הפסול, ולא יהיה לו כל קשר עם זיפתון זר זה או אחר. יהיה זה מיבצע מרוכז, בו ישתפו פעולה מיטב יוצרי הסגנון הישראלי בכל השטחים, שיבקש לשים מחדש את הדגש על היפה והחיובי בלב הצעירה הישראלית.

צברית '56

החזית השנייה במקרה של מלחמה בדרום:

(ראה שער)

רשימת שטחים באו נציגיה של מדינת ישראל במגע הדוק מאד עם הנציגים המוסמכים של הרפובליקה הסורית. הפגישה נתקיימה על גדות ים כנרת, והיא נמשכה כמה שעות. בשעה שלוש בבוקר הופסק המגע מבלי לקבוע מועד לפגישה נוספת. פגישה קרבית זו בין חיילי שני הצבאות היתה למעשה המגע הרציני הראשון בין שתי המדינות השכנות מזה שנים. הוא הזכיר לאזרחי ישראל כי הגבול הסורי קרוב מאד, וכי כל הנעשה מאחורי גבול זה עלול להטביע את חותמו על חייהם הפרטיים שלהם. היתה זאת התראה בעיתה. כי לאורח הישראלי הממוצע אין שום מושג על המתרחש מעבר לרכס הראשון המשקיף על הירדן. טבריה קרובה יותר לדמשק מאשר לתל-אביב, אך אלפי קילומטרים של אדישות וחוסר-ידיעה מפרידים בין שתי הערים. השידורים היתוליים בעל-כרחם של קול דמשק הם הקשר היחיד אל ארץ הצפון. לו שכנה מעבר להרי חושך, במקום מעבר להרי הבשן, לא יכלה לעניין פחות את האדם הישראלי, העלול להקרא בכל שעה לשפוף את דמו בדרך לדמשק.

* * *

הסבר זה של עניין וידיעה בארץ הצפון מתגמק קשות במדינת ישראל. כי אין שום מדינה ערבית בה יש סיכויים רבים יותר לחתימה ישראלית מבפנים, כפי שיש בסוריה.

כולם נמצאים שם, מלבד שליחיה של מדינת ישראל. כי מדינה זו, שהיא קרובה כדי נסיעת שעתים לדמשק, היא היחידה שאין לה, כפי הנראה, שום עניין במתרחש בעיר זו.

* * *

התוצאה הבלתי-נמנעת ברורה כיום לכל: גמאל עבד אל-נאצר הצליח לפתוח חזית שנייה נגד ישראל. אם לא תתחולל בינתיים הפיכה נוספת בדמשק, אין שום ספק שחיילי צה"ל יצטרכו להגן בכוח הנשק על הגבול הצפוני בכל מקרה שהאומה תילחם על קיומה בחזית עזה וסיני.

מאחר שישראל לא מצאה שום מעבר-סתר לתוך מיצרי האוייב, אין לה ברירה אלא להלום בחומותיה מבחוץ. הנשק שהופעל נגד המוצבים הסוריים על גדות הכנרת היה רב יותר מאשר אותם „עשרים הרובים“ הדרושים, כביכול, כדי לתולל הפיכה בפנים המדינה. הוא גם הביא פחות תועלת. הוא לא שינה את האיבה הקיצונית של הסורים נגד ישראל, לא הרחיק אותם מבריתם עם הקצין הצעיר בקאהיר.

בארץ אשר בה הפכה ההפכנות לספורט לאומי, משמשת ישראל כיום כדור-המישחק של כל המחנות: של ידידי מצריים השולטים עתה בדמשק, של הסוכנים האנגלו-אמריקאיים המנסים לצרפה לברית בגדאד, של המפלגה הפאשיסטית המבקשת להקים „סוריה רבתי“ מבאר-שבע עד מוסול ובצרה, של השליחים ההאשמיים המבקשים לאחד את ההסרוגן הפורה בחסות כנדאד.

* * *

מה קורה כאשר תהליך זה מגיע לשיאו ההגיוני? השבוע היתה לי אזרחי ישראל הזדמנות מצויינת לראות זאת במרחק של כמה מאות מטרים מ- בניין הכנסת: מעבר לחומות העיר ה- עתיקה.

חצי תריסר מעצמות, עולמיות ומרח- ביות, נלחמו על נפשה של ירדן. סאנקים הוחשו לערים כדי לדכא מהומות, לגיי- נרים חסמו את הדרכים, קצינים סולקו, ממשלות התחלפו.

גנרל אנגלי הגיע לעמאן, דרש מירדן להצטרף לברית בגדאד. הוא הבטיח תמורה מיידית: הצבא העיראקי יעבור לגבול ישראל, יציב עמדות-קבע במרחק של עשרים קילומטרים מתל-אביב. נגד מכירה-כללית זו של שרידי העצמאות הלאומית התיצבו קציני הלגיון הערביים, שביקשו לצרף את ירדן למחנה המצרי. גם להם היה נימוק משכנע: במקרה זה יצטרף הצבא הירדני לפיקוד האחד וה- מצרי-הסורי, כך שבכל מקרה של מלחמה תיפתח המערכה מיד בכל שלוש החזי- תות של ישראל.

סוריה, השותפת השלישית בחשבון זה לא טמנה את ידה בצלחת. השבוע אישר הפרלמנט הסורי חוק המכסיל את תקופת שרות-החובה בצבא משנה אחת לשנתיים.

* * *

למה ישראל להתרנגל למחשבה כי לכל גבול יש שני צדדים, וכי לא רק מצד זה של הגבול, או על הגבול עצמו, אפשר לפעול.

על כן חייב האורח הישראלי המשכיל לדעת במה המדובר, להכיר את הארץ אשר מעבר לגבול הצפוני, את תושביה, את תרבותה, את תולדותיה ואת מצבה כיום.

כעמודים אלה מגיש לו העולם הזה דו"ח מפורט ראשון, המבוסס על מקור רות ערביים ועל עדותם של אנשים ש- ביקרו בסוריה כחדשים האחרונים.

תועמלני הליגה הערבית רגילים לצייר את סוריה בדמות נערה צעירה ושופעת- בריאות, המנפנת בדגל הירוק-לבן-שחור בעל שלושת הכוכבים האדומים (ראה שער). אולם לעיני המציאות חסרת-הרח- מים נראית סוריה אחרת לגמרי: מדינה זקנה ונחשלת, מסוכסכת מבפנים, בעלת אחד המשטרים הרקובים ביותר בעולם- הערבי כולו.

רקבון פנימי זה עומד בסתירה חותכת לשאיפות העם והנוער, שלמדו בבתי-ה- ספר כי דמשק היתה מרכז העולם המר- סלמי בימי פריחתו, וכי מסוריה יצאה התורה של האחדות הלאומית הכלל-ער- בית. שאיפות-זו ומציאות-חושך — אלה שני הקטבים של המדינה, הטוענת עד היום רשמית כי גם הלבנון, גם ישראל וגם הירדן הן חלקים בלתי-נפרדים של המולדת הסורית.

* * *

מיתחות פנימיות זו פותחת אופ- קים רחבים לפעולה — לו היתה ישראל מוכשרת לכך.

לפני שלוש שנים הצהיר קצין מצרי גבוה בלעג לפני עתונאים ששאלו לדעתו על ההפיכה הצבאית (האחרונה דאז) ב- סוריה: „כל מי שיכול להפעיל 20 רובים בסוריה יכול לתולל שם מהפכה!“ הדיקטטור הסורי (דאז) הכחיש זאת בתוקף, גרם לתקרית בינלאומית בין שתי המדינות. דרש התנגדות רשמית. אולם ראשי השרותים החשאים בכירות כל המעצמות המעוניינות במרחב חייכו לעצמם בשקט. אין כמעט ויש מביניהם שלא חולל הפיכה בדמשק.

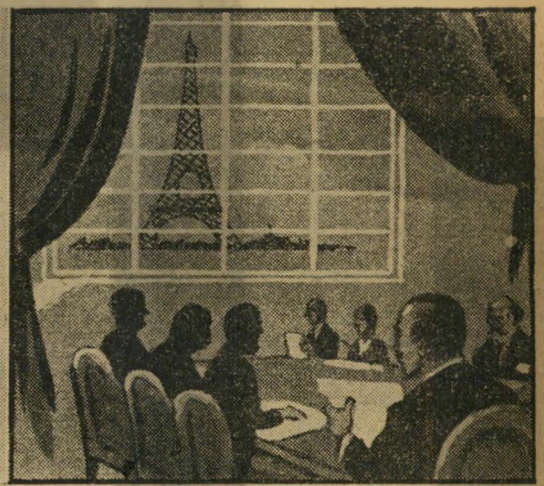
הצרפתים בחשו בקלחת הסורית, בלי הצלחה רבה, משך דור שלם. האנגלים חוללו בשעתו את המרד הדרוזי הגדול, את ההפיכה של חינאוי ואת ההפיכה שהפילה את שישקלי. סוכנים אמריקאיים, סובייטיים ומצריים נפגשים כיום ברחו- בות דמשק ומברכים איש את רעהו ב- איובות.

ההיסטוריה: לב התנועה הלאומית הערבית

האיסלאם. משם התפשטו הכיבושים עד אשר כיסתה קיסרות דמשק יבשות שלמות — מספרד במערב ועד לגבולות סין במזרח. מאז ירדה גדולתה של סוריה, היא נכבשה שוב ושוב. אך תמיד הלמו ממזרחיה ומנהיגיה על עצמם כעל לב העולם הערבי. ב-1516 כבשו העות'מאנים את סוריה והם החזיקו בכיבוש זה עד מלחמת העולם הראשונה.

סוריה היתה קרבנם הראשון של שבטי ערב המוסלמים. מיד לאחר מות הנביא מוחמד, בשנת 636, הוביל מצביאו הגדול האלד איבן אל ואליד את הערבים כמסע כיבושים צפונה, אל ארצות הים. בקרב גדול על גדות הירמוק היסד אל ואליד את צבא בנין שליטת סוריה. כעבור 25 שנה היתה כבר דמשק לכירת העולם המוסלמי, מושלה נבחר לכדיף

מרר המדבר

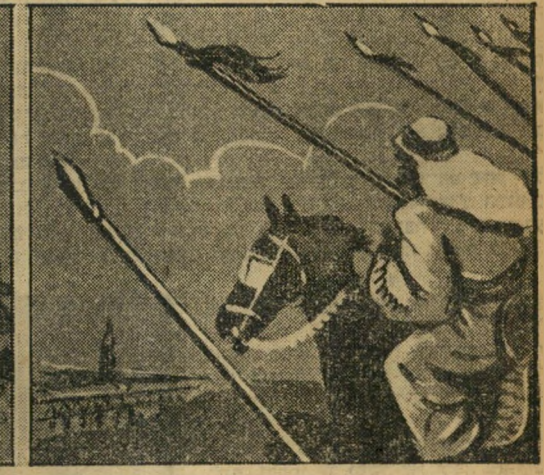
הסורים בקשו להתקם. הם החזיקו כי על הים הערבי כולו לקום נגד התורכים. שליחים מושק פנו לשריף חוסיין, שליט עיר הקודש מכה. שם הונחו התוכניות למרד הערבי הגדול, שנועד לעזור לצבא האנגלי לכבוש את המרחב מתורכיה. כמחצית המתנדבים היו סורים.

התורכים הגיבו

לפני שהצליחו הצעירים המיושלים לפעול, פרצה מלחמת העולם הראשונה. הם ראו בה הזדמנות ללחוף על התורכים. אחמד גימאל באשא, הוושל התורכי, סבו אחרת: הוא אסר מאות תושבים, תלה עשרות מהם בכירות הערים. העולם הערבי כולו נדהם ממעשי זוועה אלה.

התנערות

ב-1913 התכנס בפאריס כמה צעירים ערביים משכילים שחלמו על ייסוד מדינה ערבית מאוחדת. הם עדיין לא חלמו על עצמאות, תבעו רק את פיצול השלטון המרכזי התורכי, החלפתו בפרדציה של עמים בתוך האימפריה העות'מאנית. רוב המשתתפים בפגישה זי היו סורים.

הדרוזים קמו

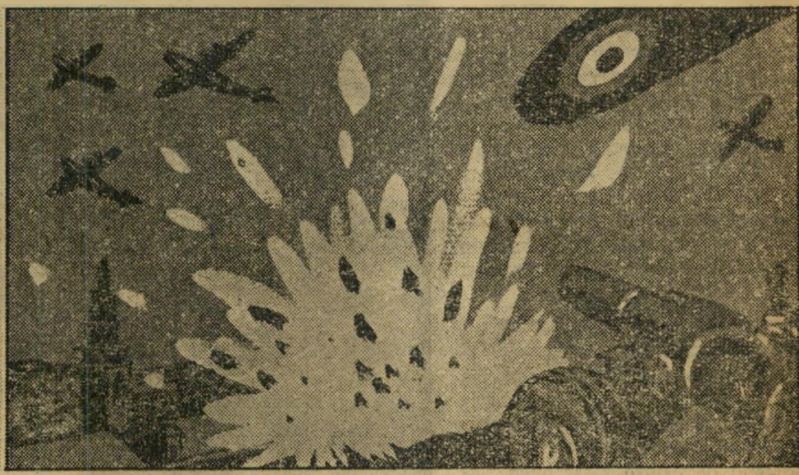
הסורים, שחלמו על יצירת מדינה ערבית גדולה, השלימו עם הכיבוש הצרפתי. ב-1925 התמרדו הדרוזים, ליכדו סביבם את שאר התושבים. הקרבות נמשכו שנתיים. המורדים השתלסו על דמשק. שהופגזה קשות על ידי הצרפתים. המרד נפסק רק אחרי שהצרפתים הביסו להתפטר.

מותו של גיבור

לפי הסכנת הש' אי בן אנגליה וצרפת, נכללה סוריה בתחום השפעתם של הצרפתים. צבא צרפתי התקדם לעבר דמשק, הביס את לוחמי פייסל בראשותו של יוסף אל עזמה. הקרב היה קצר, אל עזמה נפל, הפך גיבורה הלאומי של סוריה. הממלכה הסורית חוסלה.

שחרור דמשק

שנתיים נמשכו קרבות המדבר, עד שיהרור ארץ ישראל. באוקטובר 1918 נכנסו המורדים לדמשק, יחד עם הגדודים של גנרל אלנבי. שם הכריזו על עצמאותם, בחרו באמיר פייסל בן חוסיין כמלכם. הם סמכו על הבטחותיה של אנגליה, האמינו בהקמת מדינה כל ערבית.

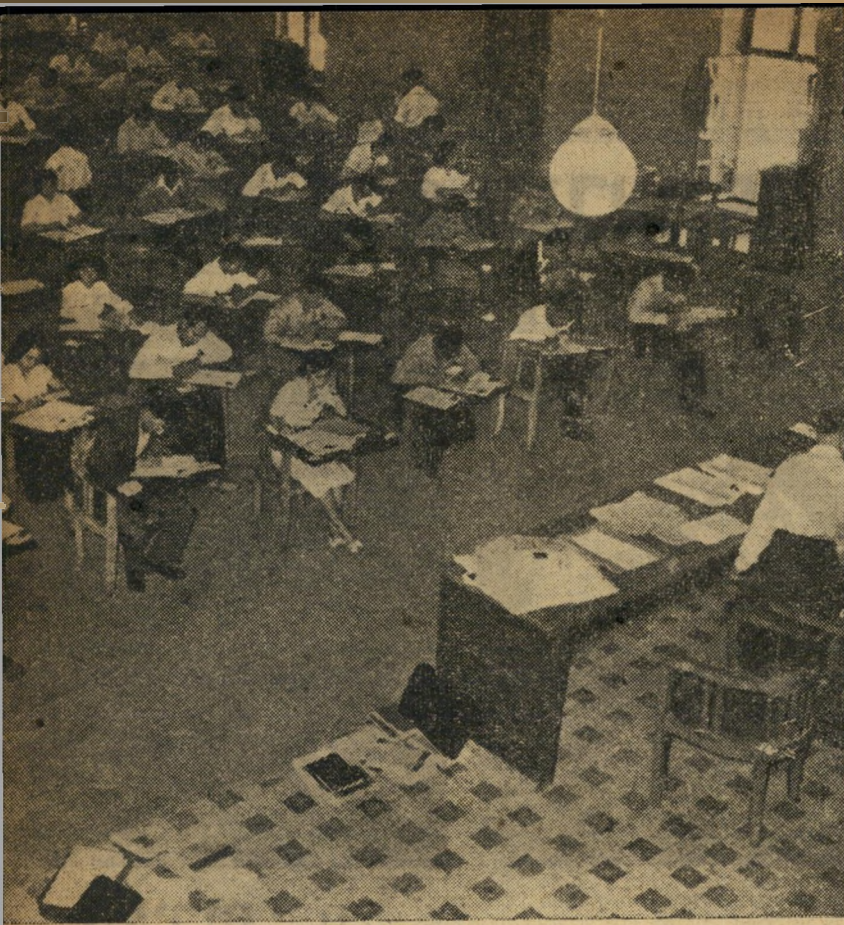

עולים ויורדים

העצמאות לא הביאה להגשמת רעיון ה' איחוד הערבי, אלא להגברת הסכסוכים. ב-1949 סילק חוסיין אל זעיים את הנשיא שוקרי אל כואתלי (ראשון משמאל). אל זעיים הוצא להורג על ידי סגן אלוף סאמי אל חיאנווי, במקומו בא שישקלי, הוחלף על ידי האשם אלתאטי, שפניה מקומו לשוקרי אל כואתלי.

נקמת צרפת

חזלה תקופת הבטחות והפרתן. במלחמת העולם השנייה הצטרף המושל הצרפתי לממשלת ווישי, גרם לכיבוש סוריה על ידי האנגלים ב-1941. צרפת החופשית הביחה עצמאות לסוריה, אך לא קיימה הבטחתה. שוב פרץ מרד. הצבא הבריטי התערב, אילץ את צרפת לפנות את סוריה. באפריל 1946 תם הכיבוש.

ריים הוא האקדמיה הערבית בדמשק. מוסד זה הוקם ב-1919 ובא לתת ביטוי לשאיפת הכלל-ערביות שפעמו אז, אחרי גמר הכיבוש התיירכי בסוריה. ספריית האקדמיה כוללת 38,654 ספרים בשפה הערבית וכ-3000 כתבי-עת עתיקים, מתקופת הפריחה של התרבות הערבית בדמשק.

* * *

כלכלה: מקורות אדירים

האדמה מסכיב לדמך שק מכוסה כולה מן טעי פרי ופרדסים מטופחים, העשירים והפוריים ביותר ברחב כולו. זהו אזור הגוטה, בעל מקורות המים הרבים והמיושב ומעובד ביותר אינטנסיביות. איזור זה ידוע בשל פירותיו הטריים המיושבים, ששלטו לפני 1917 גם על השוק הארצישראלי.

בחלק הצפוני של הארץ, על גדות הפרת העובר את סוריה בדרכו מתורכיה לעיר ראקי, פתח אזור חקלאי שני: הגזירה. על שטח זה ניתן לפני פתיחת מדור וכיון לניצול חקלאי לכמה נושפותיה העשירות של סוריה. כיום זהו אסס הריטובליקה הסורית, אשר ייצא בשנה האחרונה חצי מיליון טון של חיטה ושעירה.

האזור, העשיר במים, אינו מעובד כשיי טות אינטנסיביות. לעומת זאת רוכזו שם מכונית חקלאיות חדשות בכמות ניכרת: 1800 טרקטורים וקומביינים עבדו שם 22 שעות ביממה בעונת הקציר האחרון.

על אזורים אלה דומיהם, כולל אזורי ביצות שיושבו, מבוססת הכלכלה הסורית — שהיא בעיקרה כלכלה חקלאית. מיפעלי התעשייה המועטים שהוקמו, מבוססים אף הם על החקלאות.

למשל, כאשר הצליח גידול הכותנה בסוריה, הוקמה תעשיית אריגים, המעסיקה כ-20 אלף פועלים. הטבק הסורי המקור מי משמש לתעשיית הסיגריות ואילו חלק ממנו, הגדל בסביבת לאטאקיה על החוף הצפוני, מיוצא לאמריקה, שם משתמשת בו חברת לאקו-סטריוק בתערוכת המיוחדת של סיגריותיה.

התעשייה הסורית הקלה התבססה בעיקר כימי מלחמת העולם השנייה, סיפקה את

מבקר כיום בסוריה ימצא בה את אותה הערובת המקובלת בשאר ארצות-ערב על חוף היס-התיכון. מצד אחד — ערים הניבנות בקצב אמריקאי-כמעט, רועי שית, החוסות קבצנים ומכוניות-פאר המסיעות נשים מפורכסות במיטב תמרוקי פאר ריס או ניוירוק. מצד שני — אזורי שממה וחצי-שממה, כמו החוראן, בהם חיים פלחים בכורות הפרמיטיביות של ימי הביניים.

העם עצמו הוא הערובת שנוצרה משך מאות שנים של כיבושים עליזי תורכים, מונגולים, צלבנים ושכסים ערביים. אולם מלבד כמה כפרים אשריים וערים, אשר תושביהם מדברים ארמית עד היום, הרי סוריה היא ארץ ערבית, מדברת ערבית ויונקת מתרבות האיסלם — אם כי תושביה התגבשו לגוץ נטול החן הערבי המאפיין את תושבי שאר ארצות ערב.

* * *

עתונות ורדיו: בשפע

בסוריה מופיעים מדי יום 33 עתונים, כולם בשפה הערבית. מספר כתבי-העת, אף הם על טהרת השפה הערבית, מגיע ל-20. זוהי, למעשה, עתונות הישיבת רובה ככולה למפלגות או למשפחות, מתרכזת בעיר קר סביב ענייניה הפנימיים של סוריה. תפוצתם אינה גבוהה במיוחד. לעומת זאת נפוצים מאד עתונים יומיים מצריים כמו אל-אהראם, שהם בעלי רמה בינלאומית גבוהה ביותר, מחזיקים כתבים ושרותי-ידועות בכירות כל ארצות ערב.

סוריה מחזיקה גם בשתי תחנות שידור, אשר רק חלק מתוכניתן הוא משותף. האחת היא בדמשק, השניה בחלב. רמתם היא אמנותית והספרותית של השידורים נמוכה מול רדיו קהיר, גבוהה בהרבה מול של קול ישראל. מספר הרשיונות למקלטי רדיו שהוצאו: 16480.

המקור התרבותי של אנשי הרוח הסור

החנוך: דל, אך משתפר

כל ילד סורי, המגיע לגיל שבע שנים ואינו מתייצב באחד מבתי הספר היסודיים של המדינה, יגרום להעונשת אביו. כך, לפחות, מובע חוק אינון החובה הסורי. אותו חוק קובע כי חובת המדינה לספק לכל ילד לפחות ארבע שנות לימוד חינוך. (לשם השוואה: ישראל מוציאה מחקציב השנה החולפת לצרכי החינוך. לשם השוואה: ישראל מוציאה פחות מ-10% של תקציבה הרגיל לצורך זה.) חוסני אל-זעים, הדיקטטור הצבאי שתפס את השלטון לתקופה קצרה לפני שש שנים, הנהיג מט מיוחד לבניית בתי-ספר והרחבת רשת החינוך היסודי. הוא קבע כי כל נוסע בחשמלית או באוטובוס ישלם גרוש סורי נוסף, שנקרא "גרוש החינוך". הודות למאמצים אלה, ירד אחוז הסורים שאינם יודעים קרוא וכתוב ל-64% — המתרכזים בעיקר בין שכבות הגיל המבוגרות יותר. במצרים, למשל, עומד אחוז זה על 88 מתוך כל מאה תושבים. מלבד 1376 בתי ספר יסודיים קיימים בסוריה גם 93 בתי ספר תיכוניים ושבעה בתי ספר מקצועיים. מספר התלמידים בבתי ספר אלה מגיע ל-207 אלף בקירוב, מהם כ-3% הלומדים בבתי-ספר של מיסיונים זרים. קיימת אוניברסיטה ממלכתית בדמשק (ראה צילום) בה לומדים 1800 סטודנטים ו-400 סטודנטיות. את מקצועות הרפואה, החוק, מדעי-הרוח, כלכלה וחקלאות. לפני שמונה שנים נבנה גם סניכון בחלב, בו לומדים כ-8000 תלמידים. כ-10% מהסטודנטים מקבלים סטיפנדיות, השאר משלמים שכר לימוד נמוך, פליטים פלסטיניים הנמצאים בסוריה, פטורים מתשלום שכר לימוד.

צרכי צבאות הברית במרחב. מאו, חלה ירידה ניכרת בייצור התעשייתי, בעיקר בגלל האפשרות לקנות סחורות טובות יותר וזולות יותר מארצות תעשייתיות באירופה ואמריקה.

כדי לעודד את פיתוח התעשייה המקורית, שיחזרה הממשלה את כל המכונות המייבאות לצרכי תעשייה מהשלום מכס או מסי ייבוא.

* * *

חולשה: הרקבו הפוליטי

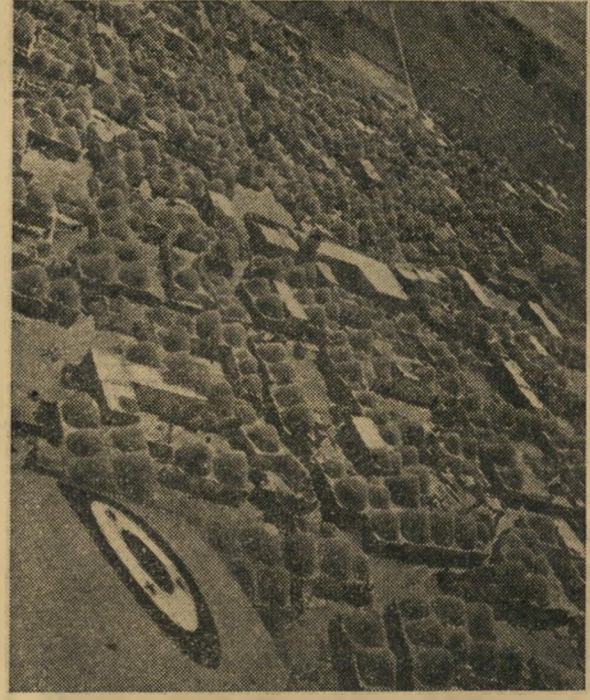
בסוריה קיימות לכאורה שלוש מפלגות רציניות. אך למעשה, כל משפחה גדולה, כל שבט, כל מחוז, מהחיים מפלגה בפני עצמה. חזק מכלם — ולא תמיד מאחורי הקלעים — הוא הצבא הסורי.

משטר זה מחייב כי מנגנון הממשלה, מן השרים ועד לאחרון פקיד-המכס, יהיה בנוי על יסוד של פרוטקציה, קרובה משפחתית ושניית מפלגתית. התוצאה: שחיתות וריקבון בכל שטחי החיים הציבוריים.

כל עוד היתה סוריה מדינה פיאודלית מפגרת, לא הפריע הדבר במיוחד — כי רקבון זה הוא חלק של חיים פיאודליים. אולם מאז החלו מדינאי סוריה לדבר על איחולם לאומיים ועל פיתוח וקידמה, גיי לו אמת מרה: אם טחנות הצדק והטוהר טחנות לאט, הרי שטחנות העולה ומשטר-החד פועלות עוד יותר לאט.

מכיוון שמנהיגי סוריה עצמם הם חלק ממשטר זה, אין הם יכולים אלא להכריז. הכרות מופצות ולחפש אמצעי הסעיה שיסיחאו את דעת ההמונים מן ההבטחות הנוצרות, שאינם אינו תלם להגשימן.

כיום: הנחשל בין עמי הסהרון הפורה

ביותר בעולם, קינאה תמיד בחלב, הגדולה ממנה. על כן קבעה ממשלת סוריה פרוטקציה מיוחדת לתושבי דמשק במטרה להגדיל את אוכלוסיית הבירה הדרומית לממדי האוכלוסיה של עיר הצפון. כיום קרובה האוכלוסיה של כל אחת משתי הערים לחצי מיליון נפש. הפירוד החל עוד בימי כיבוש התורכים, שחילקו את סוריה למחוזות אשר לכל אחד מהם נקבעה עיר בירה משלו. דמשק (ימין) היא כיום עיר מודרנית מובהקת, ואילו חלב (שמאל) שומרת יותר על צורתה הישנה, לרבות שיטת הבניה של בתי פרבריה, בעלי הגנות הקמורים.

בסוריה קיימת עובדת-יסוד בכל שטחי החיים: התחרות בין צפון הארץ לדרומה. שתי הערים המגלות מות תחרות זו הן דמשק, בירת סוריה, השוכנת בדרום, וחלב, בירת הצפון. לא מכבר, היוותה חלב מרכז המרד הצבאי שהביא למיגור. שלטונו של אדיב אל-שישקלי, איש דמשק, דמשק, הנחשבת לעיר התיקה

הערים: תחרות בין צפון לדרום

הסורים מספר רב של קצינים גרמניים גבורים הם לארגון ויעול האגפים השונים. מומחים אלה הועילו אך במעט, חזרו לאירופה מלאי לעג על הסורים.

„לא היה כל טעם לקבוע משהו אתם, סיפר לפני שנה קולונל גרמני לכתב העולם הזה בפאריס. בשיתה זו, אשר תוכנה נשמר במערכת, גילה הגרמני — מפקד גדודי שריון לשעבר באפריקה ואירופה המערבית — פרטים על עבודתו כיועץ המטה הכללי בדמשק.

„שמירת מועדים הוא יסוד ראשוני לכל מכוונה צבאית. אצל הסורים זהו דבר אלסטי. אם הייתי קובע, למשל, כי בשעה חמש בוקר צריכות להופיע שש משאיות במקום מסוים כדי להוביל פלוגה של חיל-רגלים לתרגיל מסוים, אפשר היה להניח בבטחון כי המכוניות לא יגיעו לפני השעה שש או שבע. וגם אז היו מופיעות ארבע או חמש במקום השש שהוסכם עליהן מראש.“

בין היועצים הגרמניים היו גם מומחים טכניים. אולם מומחיותם הצליחה להעלות רק במעט את רמת הטיפול הטכני והחזקת כלי הנשק הכבדים יותר. למשל: אחוזי המטוסים המקורקעים בבסיס חיל-האוויר הישן כורי, בנרב, ליד העיר חלב, הגיעו לעתים ל-50% מכלל המטוסים שם.

כיום משרתים באותו שדה תעופה כ-30 מדריכים מצריים, שהושאלו למטרה זו על ידי חיל-התעופה המצרי. עיקר עבודתם הוא הדרכת טייסים סוריים בהטסת והחזקת מטוסי קרב.

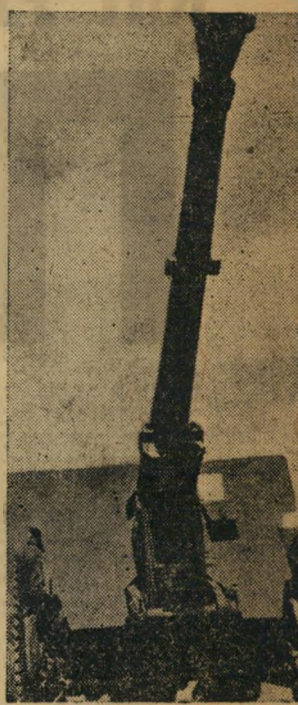
* * *

לפני שבועות אחדים הרשה המטה הסורי לנציגי השבועון ה"מצרי אל-מוצאור לערוך סיור מקיף לאורך החזית הישראלית ובמחנות הצבא ברחבי סוריה. כתב העתונאי המצרי:

עדות עתונאי מצרי

רי אחרי הביקור את הדברים הבאים: „יצאנו בגיפ צבאי מדמשק, בחברת סגן צעיר של חיל-הרגלים. הוא הסביר לנו כי עתה אין הצבא הסורי מתערב בפוליטיקה וכי כל מבוקשו מן המדינאים הוא שייטיבו לאחוז בהנהגה המדינה. הם (החיליים) ידאגו לבטחונה.“

„תחנתנו הראשונה היתה קוניטרה, עיירה קטנה בעומק של 24 קילומטרים מהגבול הישראלי ו-65 קילומטר מדמשק. כאן שולט

שראל. תותח זה לא הופעל עדיין שמאלו: יחידת הפרשים. המשמשת רושם. קיצוני משמאל: תותח נ. ס. ועל ידו צה"ל במשלטי הכנרת.

הצד שמנגד

השבועון המצרי אל-מוצאור, לפשיטה על מוצבים אלה.

סח שקיחול בראש הגבעה.

המערכ: ביצורי גבול

לאורך כל החזית הישראלית הקימו הסורים קו הגנה מוצר, מורכב ממוצבים הרריים, שבתוכם חפורים בונקרים ותעלות קישור בעומק של אדם. קירות בטון מגינים על בונקרים אלה, המכוסים אדמת טרשים וסלעים להסוואה. גם עמדות התותחנים הסטטיים בניויות באותה יסודיות. בצילום למעלה, מעל לכותרת „קו האש... זרוע פלדה מגינה על סוריה“ נראה חייל ליד עמדת רובאים, מוקפת שקי-חול.

הצבא. בכל מקום פוגשים חיילים. כאן נמצא מטה הצבא הסורי המקומי ואפשר לראות יחידות-שירותים שונות, כגון קולנוע נייד, ספריות וקנטינות. אחד הקצינים אמר לנו כי להקות של אמנים מעולים מבקרות את עמדות החיילים לאורך הגבול.

* * *

המשיך הכתב: „נש-ארנו יומיים באזור הגבול. ביום השלישי חזרנו אל המטה הכללי בדמשק. זהו בניין בן שלוש קומות, הדומה לבניין של מערכת עתון, על חדריו הקטנים, המרוהטים בריהוט מודרני אך צנוע. שם פגשנו את ראש המטה הכללי, זעם (אלוף משנה) שאוקת שוקייר.“

„הוא הרצה לנו קצרות על בתיהספר ה"צבאיים, ביניהם בית-ספר לקצינים ובתריסר לתעופה ולהשתלמויות מקצועיות שונות.“

„הוא גילה לנו כי במלחמה נגד הציונים לא היה בידי הצבא הסורי אלא ציוד דל בלבד. מספר הקצינים שנפלו במלחמה זו היה גדול ממספר החיילים שנפלו. כי הקצינים יצאו בראש חייליהם ללחום באקדחים, במקלות ובפגיונות. כיום יש לצבא הסורי טנקים מסוג הומל, העולים אף על השרמ"נים.“

בתום הסיור, הורשו העתונאים לבקר במפעלי התעשייה הצבאית הסורית. „ראינו מיפעלים השוכנים בהרים המרוחקים, בהם מייצרים תחמושת ונשק קל לצבא הסורי. הם גם מייצרים ציוד אחר חשוב מאד. אולם את זה, קבעו העתונאים, „אי אפשר לגלות. זהו סוד צבאי.“

רביסוריא וסמל, בשעת מנוחה בשדה. הטיפול במכשיר הקשר הוא לרוב תפקיד של בעלי דרגות, מאחר שרוב הטוראים אינם יודעים קרוא וכתוב. הציוד האישי בצילום זה — כובע פלדה, מדים, מכשיר קשר — הם מתוצרת אמריקאית, הועברו לסוריה על ידי הצבא הצרפתי. האימונים בצבא הסורי הם מפרכים, מעלים את הכושר הגופני, אך לא את רוח הקרב.

האימונים: דגש על כוח הסבילות

7 גייסות צדים על ישראל מבחוח - והגיים השמיני הוא

האויב בבית

השבוע נודע מספר מוזעזע: מתוך למעלה מ-1500 חברים של "התאחדות בעלי התעשייה" תרמו עד כה לקרן המגן 345 חברים. היה זה רק קו אחד בתמונה האפלה של מערך בעלי-היכרות במדינה לקראת שעת-החירום כמה מפרטי התמונה נמסרו בפרקי הרשימה השחורה שפורסמה בשבועות האחרונים על-ידי "העולם הזה" ושיוספו להתפרסם על אף התנגדותם, שידוליהם ואיומיהם של פרנסי-ציבור שונים.

אולם ברור שהרשימה השחורה אינה מקרית, אינה תופעה חודפת. היא מושקפת את המשטר החברתי, הכלכלי והמוסרי שהשתלט בשנים האחרונות במדינה.

בעצם ימים אלה, כאשר העם משכיל את מוטב בניו על הגבולות, וכך בארץ דורך לקראת הצו היכול לקרוא לו בכך רגע, כאשר קופות-

המגיע ארצה, והמדובר הוא לא כבשר המגיע בצינורות חברות-הסקרפ, החילות-המזון ושאר דרכי הברחה רשמיות למחצה, אלא הבשר המובא במסגרת היבוא הרשמי והמיועד לחלוקה לציבור סטירב להסתפק בדג פילה.

לצורך זה יש לעקוב אחרי דרך כל בשר, מהרגע שבא לגמל. קודם כל, נהוג לקבוע כי אחוזים מסויימים מכמות הבשר יורדים על חשבון "פחת" ו"נסולת", שאינם ראויים למאכל אדם. והרי כולנו בשר ודם וצפויים לטעות. במקרה זה: סעות של אחוז אחד במטען של 300 טון בשר

עולה להכניס לכיסו של משהו 6500 ל"י. ויש גם פיקוח רפאי. אך לא כל מה שאינו ראוי למאכל אדם אינו ראוי למאכל גם לתושבי ישראל. כך, למשל, הביא היבואן סגור טרייבטש בשר מקולקל, שקנה אותו כמעט בחינם בשוקי העולם, ארו אותו בקופסאות, שאר תן קישט בתחיות מעוררות תיאבון. תושבי ישראל אכלו את הבשר ולא נודע כי בא אל קרבם.

ומר טרייבטש? הוא נעצר לימים מספר, אך מיד שוחרר. עד המשפט, יש זמן.

זו היתה תרומתו לכריאות העם וחסיונותו.

בנדר טרייבטש: בשר ודם

נתח שמן" כבר הפך לביטוי מקובל, ואיש כמעט אינו זוכר כי במקורו היתה הכוונה לנתח שמן, פשוטו כמשמעו, של בשר ראוי למאכל.

מאז ימי הקיצוב של דב יוסף הפך הבשר לנקודה עדינה בפסיכולוגיה של הצרכן הישראלי. משרד הקיצוב ניסה תמיד לשכנע את הציבור כי אפשר להיות גם בלי בשר. אך מעניין לראות מה בכל זאת נעשה במעט הבשר

זה היה מספיק להגנת הישוב במאורעות הדמים תרפ"פ-תרפ"א (1920-1921).

זה היה מספיק להגנת הישוב במאורעות הדמים בשנת תרפ"ט (1929).

זה היה מספיק להגנת הישוב במאורעות הדמים תרצ"ו-תרצ"ט (1936-1939).

"בקבוק מולוטוב" היה מספיק להגנת דגניה במלחמת הקוממיות בשנת תש"ח (1948).

מאיר עזרא: שדיח לאומי

יבואן אמנם איננו האישי השולח את מזלגו אל תוך סירי הבשר ומעלה ממנו נתחים שמנים. פועלי-גמל סבלים, משגיחים, פושטי-עור, מפרקרי-עצמות, מנקימעיים, רופאים וטרינריים, מנקרים וסתם פועלי-גמל - כל אלה עוטים על הבשר כעורבים על הנבלה.

קואי-פריטיב מובילי הבשר, למשל, מחלק בין חבריו חמשה קילוגרמים של בשר לאיש מדי שבוע, חנים אין כסף. השארית, המורכבת מנתחים שמנים פחות, היא אותה מנת גידים ושומן מעוררת-בחילה שאותה מקבלת עקרת הבית הישראלית בחלוקה הרשמית - כאשר היא ניתנת.

על מצב זה התלונן אפילו דבר. "המחירים בשווקים הבינלאומיים ירדו בשנתיים האחרונות ב-20% בקירוב", כתב הכלכלן הרשמי נתן בן-נתן. "ובאותו זמן נשארו המחירים בארץ יציבים או אף עלו במידה ניכרת. ההפרשים זרמו לכיסי היבואנים."

דוגמה מובהקת לטענתו של הכלכלן הרשמי היא קבוי צת יבואני הבקר המרוכז סביב מאיר עזרא. לפני קרוב לשנה נתפסה הבורה זאת בהברחה של 20 טון בשר והיא מחכה (בשלוחה) עד היום למשפטה. לפי חישוביו של נתן בן-נתן צריכה הברחה כזאת להביא למבצעה ריוח של 150 אף ל"י בערך, בלתי-חוקי בהחלט.

ומאחר שהריוח הוא בלתי-חוקי, לא כלל אותו מאיר עזרא בדו"ח שהגיש למס'הכנסה, שהוא בכל זאת מיסמך רשמי. לכן הכנסתו לפי ספר הנישומים הסתכמה ב-162 ל"י פרוטה לחודש.

אפשר היה לצפות שאדם שרימה את המדינה פעמיים, פעם אחת בהברחה ופעם שנייה בהשתמטות מתשלום מס, יבוא על עונשו. ואמנם, כך היה: המפקח על המזונות, אבינועם הלוי, הודרו למנות את מר עזרא, מיד לאחר שהלה שחרר בערבות עד לביורר המשפט, כשליח של מדינת ישראל לעילם הדול. בתור מומחה לבשר (ולעוד כמה ענייני) נשלח עזרא מטעם המדינה ועל חשבונה במשכורת של כמה מאות ל"י לחודש, נוסף על יותר מעשרה דלר ליום הוצאות.

שמואל לחוביץ: הכוען יראו וייראו

תאנות בשרים לוהטת לא פחות מגלה טיפוס אחר הנקרא בשם שמואל לחוביץ. כמעט לא כדאי להזכיר כי לחוביץ הוא בעל בית גדול ברחוב דיונוגוף, תל-אביב, כמה מיגרשים, חלק הארי של מסעדה תל-אביבית גדולה בשם מעדן ושל מסעדה נוספת, חלק הארי בבית קירור ובשני בתי-חרושת לנקניק - כי עיקר פעולתו המ- בורכת של לחוביץ הוא ייבוא בקר מתורכיה, מיוגוסל- ביה ומצרפת, קניית בשר מקומי וגידול חזירים.

את הבקר הזה הוא מייבא באמצעות החברה שלו לייבוא בקר ושוחט אותו באטליוו.

כסוחר זריז וממולת, זכה לחוביץ לא פעם במיכרוי ענק מטעם משרד המסחר והתעשייה לייבוא בשר, בממדים אסטרונומיים, המכניסים רווחים - גם במקרה שהם הוגנים בהחלט - של עשרות אלפי ל"י. וראה זה פלא, רווחים

זה היה מספיק להגנת הישוב במאורעות הדמים תרפ"פ-תרפ"א (1920-1921).

זה היה מספיק להגנת הישוב במאורעות הדמים בשנת תרפ"ט (1929).

זה היה מספיק להגנת הישוב במאורעות הדמים תרצ"ו-תרצ"ט (1936-1939).

"בקבוק מולוטוב" היה מספיק להגנת דגניה במלחמת הקוממיות בשנת תש"ח (1948).

עכשו אין זה מספיק!
 מול טנקים משוכללים, מטוסי סילון, צוללות -
הבו לנו נשק ועיול!

המקום הוקצה על-ידי הנהלת "העולם הזה"

ועל יכולתה להתקדם עם רוח הזמנים. מומחי החאטיקאן לדעתהקהל פשוט החליטו כי הפרסום בעתון מצויר יגרום להד הרחב ביותר, היו בטוחים שכבוד האפיפיור לא ייפגע.

השאלה השניה: מדוע פורסם הדבר בכ"ל? לכך היתה רק תשובה אחת המתקבלת על הדעת, והיא כבר הוכחשה נמרצות. סיוט ה-12 מכשיר את הקרקע להכרותו לקדוש אחרי מותו.

הכל רשאים להאמין. אמנם, האטי"ר פיור לא זכה ל"ריפרפלא". לפי תורת הכנ"סיה, המקפידה מאד בעניינים אלה, חל מושג קדוש זה רק על ריפוי שהוא מיידו ופתאומי, אינו מלווה תהליך של החלמה ואינו גובע לא ממאמצי הרופאים ולא מ"השפעת הכוחות המוסריים על הגוף.

משך מאות בשנים דרשה הכנסייה לעצמה במפגיע את הזכות הבלעדית להחליט מי ראה את ישו הנוצרי או את אמו, ומי לא. האיטור ניתן בדרך כלל רק במקרים שההמור"נים החלו מאמינים בדבר באופן ספונטאני. במקרה החריב, יכולה הכנסייה לאשר אחד משני גילויים שונים:

• "חזיון", שהוא "חזית דבר שאינו נוכח".

• "התגלות", שהיא "נוכחות ממשית" של אלוהים, קדוש או אדם שהלך לעולמו. האפיפיור רק ראה, לפי הסברה הרשמית, "חזיון". על כן שום קאתולי אינו מחוייב, לפי הוראות הכנסייה, להאמין בכך. אולם הוא רשאי להאמין, ואם הוא קאתולי טוב לא יטיל מן הסתם ספק בעדותו האישית של האב הקדוש.

קוו ווארדים? ככלל נהנה האב הקדוש

נשק מתל-אביב לגיברלטר

לפני חודש ראה מטוס אמריקאי באזור הקוטב "אור בהיר בכיוון מערבי". זמן קצר לפני כן הוזמנו הנספחים הצבאיים של ארצות הברית לביקור בארצות ערב לחזות בשיגור קליע-מונחה חדיש בעיר הסיבירית אומסק. נאמר להם כי הקליע מורכב בל פצצת מימן, הטווח: 3800 קילומטרים, לאזור הארקטי. זהו, בערך, המרחק מתל-אביב לגיברלטר.

אותו יום קלטו מדיהתנועות בעולם הת-פוצצות מימנית.

מאז עסקים שירותיהמודיעין של כל הצבאות המערביים בנסיונות לחדא את אמ"תות הטענה. המומחים האמריקאים, הנוטים להאמין, הסיקו מסקנה עגומה: ברית-המור"צעות עומדת עתה במקום הראשון בפיתוח הקליעים המונחים, יכולה כבר עתה לשגר פצצת-מימן בקליע מאדמה סובייטית לעיר הצפונית ביותר של ארצות-הברית.

הוואטיקאן

קדוש בדרך

הפצצה הראשונה התפוצצה במקום הפחות צפוי: בשבועון הסנסציוני ביותר של איטליה, אוג'י, המתעניין בדרך כלל יותר בחזוה השופע של סופיה לורן ובסודות האהבה של סילבאנה פאמפניני. הוא לא גילה מגיין השיג את הדיעה, אך היה לו סיפור מלא ומושלם: לפני שנה בדיוק, כשסבל האפיפיור בן ה-79 מהתקפת גיהוקים שסיכנה את חייו, ראה לפתע את ישו הנוצרי עומד ליד

הוא צעיר ופיקה -

בוחר עובדות ודעתו שקולה

טבק וירג'יניה אמיתי 20 סוגיות 580 פריטה

... מובן מאליד:

נדסון הוא מעשן!

31

כמעט-קדוש פיום ה-12

זה השער לה...

מעצות על-טבעיות מתמידות. האישי המתגלח במכשיר חשמלי כזו "להרוויח" המש דקות נוספות לתפילה" מאריך תמיד בעבודה, דבר זה מוזק לבריאותו. על כן נשלח לו סימן: אחת משני הצפורים השוהות בחדרו של האפיפיור חובבי-העופות, רגילה להתיישב ב"שעה הנכונה על המגילה שבידיו, להכריחו בדרך עדינה, אך יעילה זו, לסיים את עמל יומו.

האפיפיור הראשון שראה את ישו הנוצרי אחרי בואו לרומא היה פטרוס, שעה שברח מרדיפות נרון. כפי שכל צופה-קולנוע יודע, פגש את ישו על אם הדרך, שאל אותו: "קח חאדיס, דומיניה?" במקום הפגישה שוכנת עתה כנסייה, פטרוס עצמו הוכרז לקדוש.

אין כל ספק כי פני יורשו מועדות אף הן לאותה מטרה.

מיסתו. ישו עודד אותו בכמה מלים של נחמה. האב הקדוש לא חלם, אלא היה ב"הכרה צלולה, מיד אחרי שראה את משיחו גרפא מן המחלה.

העונאים צבאו על דלתות הוואטיקאן, ביקשו הכחשה. תחת זאת קיבלו אישור. האב הקדוש ראה את ישו, הוא היה ער, בטוח במה שראה. אמנם, ישו לא דיבר אליו, והוא גם לא גרפא באופן פתאומי אך שאר הפרטים היו נכונים.

פרסים בזפתון. העולם הקאתולי ענה אמן, וכך עשו כמעט כל עתוני העולם, כי אין כמעט אחד מהם שאין לו קוראים קאתוליים. אולם כמה ספקנים לא ויתרו על חקירה מדוקדקת יותר. היום פיענחו קודם כל את הסוד הראשון: מדוע פורסמה ה"דיעה דוקא בנסתון?

התשובה הוכיחה, כי הכנסייה, מוסד עתיק וימין, עוד שמרה על גמישותה המופלאה

ריקודים בעבור ירידות

מי אני, שאעמוד לשטן על דרכה של נערה המחפשת במרץ כזה אחרי האהבה? (949/806) תודה אם תמצא נערה בלונדית כהה שתסכים ללמד אותי לרקוד סלר ניה. (לא ידעתי שדברים כאלה נעשים דרך מכתיבים) הוא מעיד על עצמו שהינו חייל חסון, בלונדי כחול-עין. תמורת לימוד זה הוא מבטיח לנערה בת ה-17 שתרצה לכתוב אליו, שיהיה לה ידיד וחבר נאמן.

מן העיר אל הספר

השבוע קיבלתי כמה מכתבים מעניינים או משעשעים החוסכים לי עבודת תווך, ובכלל טירחה, כי פשוט עונג הוא לי להביאם בלי שונם. אחד מהם הוא מכתבו של (049/807) הכותב: "...הנני יושב בספר, וכמו ככל ישוכספר ממלא אנוכי את תפקידי השמיר" רה והעבודה בצוותא בערים וכלילות כי מצווה, לא נעדר מן האסיפות הכלליות ו" משתתף בישיבותיהן של ועדות. לא אמרתי זאת אלא כדי להסביר כי קשור אנוכי להי המשק והחברה ומצולע בחובה כמירת יכולתי. על אה ענייני הרב שיש בוועדות שונות. הרי בערבי חורף הארוכים, לאחר סיוור" עבודה ולאחר קריאת ספר, נותרת הרגשה קצת מרה של שעמום או של ברירות, מה עוד שסולד אנוכי מאותן החבורות המת-כנסות לסיפור ציובאטים סביב כוס קפה או תה בחדשים אלה או אחרים. ועתה, הנני פונה אליך ביודעי כי מקר בלת את בציבור הנוער הצעיר והמבוגר (זהו זה) בשאלה מי היא החבורה מן העיר או מן הכפר ואלו נתונה היא במצב רומה לי, אשר עניין יהיה לה לעמוד עמי בקשר מכתבים, נושאי ההתכתבות נוכל לכתוב תוד חליפת מכתבים.

אם השוכים הפרטים, הריני בן 25, לא יפה תואר ולא מכוער... ובאשר לרדישות כלפיה, הריני מסתפק כמה שכתבתי לעיך, תהיה זו מי "שתהיה..."

מן האף, פרסומים נרושים

(949/808) טוען, בצדק, כי הפרסומים הנרושים יצאו לו מן האף, ומאחר שכלאו הכי אני עושה כמודעות ככתוב שלי, הריהו מוסר רק את הפרטים הנראים בעיניו כתי שובים ובכך, הוא רוצה להכתב עם נערה בת 22-20 שאינה רואה את העיקר בחברה סלונית. נושאי ההתכתבות בלתי מוגבלים. נקודה.

פליטות קודמוס

שני ירידים (949/809) החליטו, אחרי ה"י" סוסים לפנות אל מוריו כשהם מכינים את רצונם לכתוב מה שהשט פולט לשתי נקרות המוכנות לעודד מוסרית שני צעירים בונרי נימנסיה ושרות בצה"ל הם נראים לי המ"י דים, שניים אלה.

תתכן שיקרו אי אלו בלבולים ושיבוך

שים במשלוח מכתבים. האשמה, כמיבן, איננה בי, כי אם בנפש הטובה שטיפלה במשלוח החומרי. במקרה שחלו או יחור לו כאלה, הריני מבקשת מראש את סליחתכם ומבקשת כמו כן לקבל את הדבר ברוח טובה, או במקרה הטוב ביותר, לספר על כך בטור המיוחד שיו"פיע במדורי, ואשר ייקרא בשם "זה קרה לי".

להתמודדות, פסיכולוג וינאי.

ל" (949/804) יש שיעון גדלות. הוא השב שאיעלב נורא אם לא יפתח את מכתבו אלי בהשתכחות סטימנטליות כלפי, ומיד לי אחר זאת הוא מספר לי שהיה נוהג לקבל 10 בסיפורות. אילו הייתי אני מורתו, הייתי חושבת אחרת. מילא... אולם למה לרבר? הריהו לפניכן: "...מה שבעה עשר אברי כים עיני השתורות תהות ובהות אל העולם בנסיון לחדור אל עמקי סודות החיים(11)... ישנם אמנם כללים המוענים שאני פסיכולוג טוב... פחדו לפני נחשים הוא כה גדול: חס וחלילה לא בלל ארסיותם, אלא שבכתה אל למרת שבקרבתם תמיד נמצאות נשים... איני ממנול למצוא נערה כלבכי בכוחות עצמי... עליה להיות אסתמית, אני אוהב אסתמיקה, רצוני שתהיה אינטליגנטית ובעלת נימוסים... אני וינאי מלידה... תלמידת ששת או שביעית המתמצאת באומנות על כל צ"י רותה..." ובלה-בלה-בלה.

שם המכצע: אהבה.

לאקונית וגמרצת יותר היתה (949/805) שהודיעה לי: "כלי הרבה הקדמות אנש לעניין, ובכך שם המכצע: אהבה. אחד ה"אמצעים" מדורך, העולם העיקרי: בחור כהו, בעל כשרון לעניין לא רק את עצמו, פשטן וישר כנישתו לחיים. "באשר אלי, אני בת 21 נבוכה... הרשות בידי להוסיף מהתרשמותך אם לחיוב או לשלילה..."

סגן תקליט המדינה

בפגישה עם פעילי פיתוח הנגב, נכשל לפתע ראש הממשלה דוד בן-גוריון ב- פליטיפה מליצית למדי, אבל לא מתאי- מה ביותר להוגה חזון-קובץ-הגלויות: "אוינו גורס רומנים" המכוכה היתה רבה, כשהתברר כי בשיבה נכחו ארבעה מעו" לי רומניה... מאמר שפירסם השבוע הרב יהודה לייב הכהן מיימון כי הצפה, ושב קרא המנהיג הדתי הישיש (80) לכיבוש עבר-הירדן, הוגדר על-ידי אחד העיתונאים כ-"פצצת מיימון"... לאחר ש-המסטרה בכור שלום שמרית סיים בכנסת את דברי התנצלותו המנומגי- מים על ההלואה סניורה המשטרה לעד התביעה הראשי במשפט נגד ראובן ("רומק") גרינברג, הטוען כי המשפט כולו כוון, קרא לעברו השר ח"כ מ"ם חנן רובין כמבטאו היקי האופייני: "אולי אפשר לק' בל הלואה במשטרה?" לאחר הצחוק הכל- לי של החיכים, השיב השר ברצינות, אך בניגוד לעובדות: "טרם פתחנו קופת מל" הה"... על אחד המכתבים שהגיעו אל סגן-תקליט המדינה שלמה יפרח היתה רשומה הכתובת: "לכבוד סגן תקליט המדי- נה"... בכנס הכפר במדינה, שהתקיים השבוע במקוה ישראל, סיפר איש נהלל יעקב אורי כי בשעתו הוזמן אשה מן העיר להתארך בכפרו, אך הציע לה שכדי למנוע ליגול מוטב שתסיר את הלכה מ- ציפורניה, את האודם משפתיה ואת העק- בים הגבוהים מנעליה. רגזה האשה: "מה זה, אי אפשר להיות בכפר אדם תרבו- תי?"

***

ברבן ומדילין

כשמע ח"כ חרות ד"ר יוחנן ברך על הופעת קלסתריו של שרה-חיות משה שרת בשערו של השבועון המעריב-גרמני דר שפיגל, אמר בחיוך דק: "זה השער לאדוני, צדיקים יבואו בו"... השליטים החדשים של ארגונינו גילו נקודה נוספת העשויה לשים לעג את הרוחן המרודה הזואן פרוץ: החקירות העלו, כי אחיה של אורה ("אחיתה") פרוץ המנוחה נתן הור" אות למשרד רישום הורשבים לזיף את גילה של אשת-הרוחן המפורסמת, כדי ש- תחשב לצעירה יותר מכפי שהיתה בא- מת... הכוכב ליימס סטיוארט, המגלם את דמותו של האיש הראשון שהצליח לחצות את האוקיינוס האטלנטי בטיסה ציארלס לינדברג, בסרט הנקרא בשם רוח סטיוארט, בא על סיפוקו: סטיו-

DER SPIEGEL

KRIEG IM FRÜHJAHR
Israelis Auf dem Vormarsch Mosche Shurett (links, Honor Oester)

אישי-שער שרת

...צדיקים יבואו בו

ני האהל זאב ברבן-דבורה קסטל- ניץ, השהים בארצות-הברית, יושבים שם בכתה אחת עם מרילין מונרו בכיתה-הספר לתורת-המשחק של הבמאי לי שטראס- ברג, שבים בשעתו בהבימה... המשורר אברהם רגלסון פירסם בוף לספרות של על המשמר ביום הששי האחרון גם שיר הנקרא כל שם פרטי שבו וגם מאמר ארוך הנקרא שמות המשפחה העבריים החדשים.

***

באשא רב-פילגשים

בראיון מיוחד עם כתב העולם הזה סיפר הכנר יהודי מנוחין, כי לפי מיטב ידיעתו עמד לנגן בישראל את הקונצרטו לכינור של בראהמס, בעוד שהתזמורת הפילהארמר נית הישראלית התכוונה לקונצרטו של בט- הובן, אך החלפת היצירות ברגע האחרון לא גרמה קושי מיוחד לכנר, שכבר בגיל תשע ניגן בערב אחד את הקונצרטים של באך, בטהובן ובראהמס... מנוחין, שהוא כיום בן 40, אך נראה כבן 30, בא בלוויית אשתו הבריטית גבוהת-הקומה דיאנה, ה- קשישה ממנו בשלוש שנים, ובתו (מניש- איים קודמים) זמירה (16) יפת-התואר, ש- חבשה לראשה כובע'בד עטור שולי זהב... מנוחין סיפר בהתלהבות יתרה על הכנר היהודי הסובייטי דוד אויסטרך, שהוא עומד לבקר במוסקבה (בפעם השנייה) ב- חודש מאי 1956. "ידידותי עומדת מעל לכל הבדלי משטר. הוא ידידי כאמן וכאדם גם יחד", אמר מנוחין... בפגישותיהם, היתה השפה המשותפת היחידה של השניים אידיש רצוצה, מתובלת בתנועות ידיים שבאו להש- לים את החסר... כן סיפר כי הוא מכיר אשיות את הקומפוזיטורים הסובייטיים די- מיטרי שוסטאקוביץ' ואראם חצ- טוריאן... מבין הקומפוזיטורים הישר- אליים, סיפר מנוחין, מוכרות לו רק יצירו- תיו של פאול בן-חיים, אך הוא הבטיח להתעניין גם ביצירותיהם של עדן פרטוש ויוסף קמינסקי... הקומפוזיטור הא- הוב עליו ביותר מבני המאה העשרים: בבה בארטוק המנוח, שאת הקונצרטו שלו לכינור הוא מנגן בישראל... מנוחין נבוכ כשנשאל מהי היצירה האהובה עליו ביותר. "אני נמצא במצבו של באשא תורכי בעל הרמון נשים גדול", אמר. "אם ישאלו מי היא האהובה בפילגשיו, יסמיק ולא יע- נה. שמא יאבד את חסדן של שאר הפילג- שים."

ארט, ששימש כמלחמת העולם השנייה כמפקד להקת מטוסי קרב בדרגת סגן, רצה להטיס לצורך התצלומים את המטוס כמו ידיו, אולם חברת הביטוח שלו איימה להסתלק מכל אחריות, וסטיוארט נאלץ לסמור את תא- הטייס לכפיל שלו... כשהגיעה השבוע- הכוכבת סילבאנה פמפאניני לשבוע הסרט האיטלקי בשטוקהולם, הסתערו אלפי מעריצים על המטוס וזעקו: "התפסטי! אנו רוצים לראות את החזה ו..." שחקר

פסוקי השבוע

- רב-אלוף יגאל ירין, בעצרת-עם למען קרן-המגן: "עלינו להדק את חגורותינו כדי להגדיל את תגורנו."
- ח-כ צ-כ פריץ ברנשטיין, במתחו ביקורת עדינה על משתמטי קרן-המגן: "פצצות הורגות אקסטיליסטים בדיק כשם שהן הורגות סוציאליסטים."
- ח-כ אהודת העבודה יגאל אלון: "אין מקום לפשרות על גבולות ישראל, ובמיוחד שהערכים יתייחסו אליהם כאל גבולות נידים - הם נידוד קימה, ולא אחרונות."
- הסופר שמואל יוסף עננן, בהסבירו את היעדרו מתענית אגורת הסופרים: "לשמע מה שאני רוצה לומר - הרי אין שומעים. אלא מה? אני בא ומנענע ראשי על מה שאחרים אורמים. עכשיו הגעתי לגל כזה שכבר קשה לי לנענע את הראש."
- המשורר יצחק שדו, בנמקו את התנגדותו להצטרפותה של אגודת הסופרים להסתדרות הכללית: "ההסתדרות איננה היום מה שהיתה. כבר אינה סמל לחוציות, כי אם לביורוקרטיה ושחיתות, ואפשר להיות חלוץ גם מחוץ להסתדרות. מוטב להיות בטלנים מאשר מושחתים"
- בחוברתו המוצא: ממשלת חירום, מלחמת שחרור, נייטראליות פוליטית: "ד"ר ישראל ("ארל") שייב ממנהיג לח"י לשעבר ועורך הירחון "אין ספק שנאצר אינו מגיע לקרסוליו של שרת בידע שפות ויש רגליים לדבר ששרת אף מיטב לדבר ערבית מנאצר, אולם לפוליטיקה: ספק אם ראוי הוא שרת לשמש תיקונסול מצרי באחת הארצות."
- שר המסחר והתעשייה פנחס ספיר, לאדם ששוחח אתו בלשון "אדוני השר" ובאיתיות רבה: "אגא, דבר אתי לא בגוף שלישי, כי אם במהלך שלישי."
- הרב יהודה לייב הכהן מיימון, בתשובה לידיד שחקר אותו אם באמת הגיע רק עתה לגיל 80: "במשך כמה שנים כבר יש אצלי הקפאת-גיל!"
- סיר ווינסטון צ'רצ'יל, ראש ממשלת בריטניה לשעבר בן ה-81, כשנשאל (לדברי הלצה לונדונית נפוצה) לשלמו: "שלומי טוב, וזה גם נהני, כי סיר אנתוני אידן מתחיל להזקין."
- הסופר סומרסט מוהאם: "את איהצדק עוד אפשר לסבול איכשהו. מה שמרגיז באמת הוא הצדק עצמו."
- הכוכב מארלון בראנדו: "כשנשים מתנשקות אחת עם השנייה, זה תמיד מוכיח לי אגרופים לוחצים ידיים לפני ההתמודדות."
- הבמאי אורמן וזיס: "אלוהים אוהב כנראה את הטפשים, אחרת לא היה עושה אותם בכמויות כה גדולות."

שעה קלה לפני האכילה זממוט זכרון

קניות בתל-אביב

לעונת החורף 1956/1955 הכין הסלון האלגנטי של הגברת צילי כינר ברחוב פינסקר 6 את ההפתעות הנעי- מות ביותר: דוגמות נחמדות של כובי עים וארנקים המתואמים לתכשיטים ול- אביזרים היפים אתם תוכלי לראות בחלון הראווה הנאה של סלון צילי כינר. בסלון תמצא גם הכלה את המבחר ה- גדול והעשיר לקראת היום הגדול.

האחים גוהרי ושות' ברחוב דיזנגוף 128 הכינו לך את ההפתעה ה- גדולה: שטיחי באר-שבע ותוצרת מש- כית. נוסף לכך: שטיחים בלגיים ואי- טלקיים מצמר ומכותנה ושטיחים מתוצרת הארץ במבחר גדול. כמו כן: עבודות קליעה למיניהן, ספסלי פינה נחמדים ופי- נות הול ואוכל כטעם עדין.

את כל צרכי החשמל אפשר למ- צוא בחנות אלרד ברחוב אלנבי 106. מכיירים לבישול ודוד חשמלי עד למקלטי רדיו מן הדוגמות החדישות ביותר של כל בתי החרושת בארץ. ה- מחירים הם עממיים ובתשלומים נוחים.

ליליפוט LILIPUT להשיג אצל שלג

פולוברים לגברים

mambo

9.900

14 צבעים

מדיום

56 תל-אביב

במסלול

כדורגל פלאסטי

נציגי התאחדויות הכדורגל בארצות ה' סקנדינביות החליטו להציע להתאחדות ה' בינלאומית:

● לבטל את הצורה המלבנית של שטח' מכת'העונש ולשחזר לו צורה של חצי גורן' עגולה, שהרדיוס שלה יהיה 16.5 מטר, כדי שהגבול יהיה מרוחק בכל המקומות ב' מידה שזה מן השער.

● להוסיף לחוק הדורש עטיפת'עור ל' כדורגל כלל חדש, המאפשר גם עטיפה' פלאסטי.

הצעה אחרת שהיתה מונחת לפני הנציגים, אך לא הגיעה לידי החלטה: הצעה סינית לבטל את הוצאת'החוז ביד, לקבוע במקומה הוצאת'חוז ברגל.

דס וגזוז

התאחדות'הכדורגל האיטלקית הורתה לכל הקבוצות למנוע את מכירתם של בקבוקי גווז במגרשי המשחקים, אחרי שכמה אנשים נפצעו קשה מוריקת בקבוקים בעת תגרת' המונים שפרצה בשעת המישחק בין קבוצות הערים נאפולי ובלוגניה, בה החליט השופט החלטה בלתי'פופולארית. איש אחד נפצע בצווארו מיריות אקדה.

כדורגל

"לך הביתה!"

"אני באתי לראות בוקס, לא כדורגל" הס' ביר תימני בעל גוף לשכניו ביצע מגרש "באסה" היפואי בשבת האחרונה. הוא לא התאכזב. קסטור בקהל והתנסלות על שופ' סים הפכו כבוד לשיגרה בכל משחקיה של קבוצת בית'ר תל'אביב. הפלא הגדול הוא שיש עוד שופטי כדורגל, אשר למרות כש' רונם המועט במסע זה, מוכנים עדין להס' תכן ולשפוט במשחקי בית'ר.

"חמור בן חמור, כלב, קומוניסט, נאצר" — היו אך אחדים מבין אוצר הכינויים של אנשי שכונות תל'אביב, אהודי בית'ר. בהם זכה דוד הילמן, הגון הירושלמי, למרות שניסה בכל כוחו להחליט החלטות שמצאו חן בעיני הקהל. נסיונותיו לא זכו לשום הערכה מצד הצופים, שלימדוהו תוך ה' משחק פרק בהילכות שיפוט: "סתח את העיניים! רוק יותר מהר! שרוק כבר!" ולבסוף, עצת היואש המסירתית: "שופט, הביתה!"

ברור שעצות ידידותיות מסוג זה גר' אות חסרות טעם ללא תוספת שריקות ו' מקהלות "בוז", וקינוח ביריקה אחרונה ל' עבר השופט שהורו להימלט בחסות ה' מטשרה, לתאי ההלבשה.

אימונים בגן'מאיר. הילמן היה רק שער לעזאזל לאהודי בית'ר שאינם מסוג' לים לתפוס שיש קבוצה העולה במקצת על קבוצתם והיא האשמה לפעמים בתבוסת בית'ר. הפעם היו אלה הייא מחבבי פתח תקוה. הופעתם בחולצות שחורות העלתה מיד את זעם הקהל נגדם: "הם התלבשו בכחזה כמו השופט בכדי לבלבל את בית'ר." כעבור כמה דקות נרצע הקהל: "אי אפשר היה להבחין בצבע החולצות מאחר שכולן היו מכוסות בוך. הבוך שימש אמתלה ל' בית'רים לתירוק השער שספגו במחצית ה' ראשונה, אולם לאחר המחצית היה שוערם, אסיאס סלומון אומלל עוד יותר. הוא נדבק ממש לבוך, נעזר במגבת וסכיף להסרתו, נזכר בכל עת שנוגע מלחץ המככים על שער, להרים את מכנסיו שמכובד הבוך התחלקו על גוסו.

גבור היום היה אשר בוגדנוב בן שלוש וחצי, בנו של אליל בית'ר לשעבר, הילד ה' בלונדי עלה בהמסקה על המגרש במעיל עור ירוק, התאמן בכדור הגדול כדי שליש גור' פו להנאת הצופים.

התנתמו אהודי בית'ר לאחר שקבוצתם ספגה שלושה שערים כנגד שנים שהבקיעה: "כשבוגדנוב הקטן ישחק בבית'ר נהיה ה' ראשונים בליגה."

סיכויים יותר טובים למקום הראשון היו לאחר ששחקני בית'ר יוכלו להתאמן במגרש משלהם במקום שבבילוי הצרים של גן'מאיר.

הידון

(המשך ועמוד 5)

לא יקום ולא יהיה. כל האינטרסים שלהן — הפוליטיים, המעמדיים — מנוגדים לכך דחויטין. לשוא ביק' רה גודרה מאירסון בימי מלחמת-תש"ח אצל אותו שייך ערבי ער' מומי, המלך עבדאללה. לשוא מת' הנן משה שרת אצל שרי המעצ' מות לומר למענו מדה טובה בע' מאן או בקאהיר. ולשוא מציע דויד בן-גוריון, אחת לששה חדשים, ל' היפגש עם גמאל עבר אל-נאצר.

וגם לו הצליחו, לא היה הדבר משנה מאומה. בשעה שטייסי המיגים הסובייטיים וכייסי הסאברים האמריקאים הרגו איש את רעהו בשמי קוריאה, היו קיימים יחסים דיפ' לומטיים תקינים ושלום פורמלי מלא בין בריט'המועצות וארצות'הברית. ממשלות ערב היו יכולות לקיים את החכם ולהכין את צב' אותהן לקרבה'הכרעה גם לו היה קיים שלום רשמי מופתי, ואולי אפילו ביתר יעילות.

מדינת ישראל זקוקה להרכבה יו' תר מאשר שלום פורמלי עם סג' אלוף פזוני או מלך אלמוני. היא זקוקה לכך כי לפחות בחזק מן הארצות השכנות ישלחו משטרים איהדים, הקשורים עמה בברית. היא זקוקה לשידוב משקה עם כל-כרת המרחב. היא זקוקה לנפח ה' ערבי, לקולות הערביים באי-ם.

* * *

ל' כבוש שלום כזה, זהו תפקיד גדול יותר וקשה יותר מכל מיבצע צבאי. הוא יהיה זקוק, בדיוק כמו כל מלחמה, לגבורתם של חילי צה"ל, להריצותם של פועלי המשק, להתמסרותם של חלוצים, ל' כשרונם של מיטב המוחות בכל השטחים.

כל סגן-טוראי יודע שמלחמה אינה מתנהגת מעצמה. יש צורך לערוך מלחמה כדי להשיג נצ' חון. בדיוק באותה מידה יש צורך לערוך שלום, אם רוצים לנצח.

כל מערכה צבאית מבוססת על שלושה שלבים של פיקוד. ההנהגה האיסטראטגית (המורכבת בישראל מדויד בן-גוריון, דויד בן-גוריון ודויד בן-גוריון) חייבת לקבוע: באיזו חזית לתקוף, אילו כוחות לגייס. פקוד' הנה עוברת לידי ההנהגה האופרטיבית — אנף המיבצעים של המסכיל — שעליה להי' וודע מה כוחות האויב ולקבוע איה כוחות יוקדשו למיבצע ומה המטרות המסוימות שיש לכבשן. פקודתה עוברת לפיקוד ה' מיבצע, המעבד את פקודת'המיבצע הסופית: מה כיוון ההתקפה. באיזה מקום יופעל כל גודו, מה יעשה בלילה הראשון ומה בשני. אם יצא צה"ל מחר למלחמה, יהיה כל המנגנון הזה קיים ומוכן.

התקפת'שלום חייבת להיות מתוכננת ב' דיוק באותה צורה. השרים חייבים להחליט באיזו חזית להתקוף — באיזו ארץ, באיזה מעמד, באיזו עדה. עליהם לקבוע איה אמ' צעים כספיים, פוליטיים, צבאיים ותעמולתיים להקדיש למיבצע. מטה'מיבצעים של מומ' חים חייב לקבוע את הגיורה והמועד, לעבד את כיווני ההתקפה. ומנגנון מוכשר, בעל מלוא הסמכויות, חייב לפקד על הביצוע.

אולם אם תחליט ממשלת ישראל מחר, באיחור של דור, לפתוח ב' התקפה פוליטית גדולה כזאת על הערבי, להקים תנועות, לחולל מה' פכות, לרכוש שותפים — לא יהיה איש מוכן לבצע את הדבר. פשוט לא קיים מנגנון לצורך זה.

* * *

מדינת ישראל היא מדינה מסודרת. יש בה הכל מכל כל. לתפוס עכברים בחל'אביב? מישוה אחראי. להקים ביוב בבאר'שבע? מישוה אחראי. להביא לארץ סוג חדש של פרות? יש אחראי. עתון'גשים צרפתי מבקש שותף לבחירת מלכת'יופי בישראל? הנססח הצבאי הישראלי בפאריס שמח לעזור. מישוה זקוק לכסף בירושלים? מסקד המשטרה ידאג להלוואה.

רק לצורך פעוט אחד שכחה מדי' נת ישראל להקים מוסד מתאים: לפתרון הבעייה המרכזית של קיו' מה. אין שר לענייני המזרח התי-כון. במשרד'החוז ישנו איש אחד, עם שני מוכירים, העוסק — בין השאר — בבעיית אלה.

יתכן שהוא איש מוכשר מאד. אולם גם המוכשר בין אלומי צה"ל לא יכבוש את הציריאי סיני בעזרת שני טוראים וסמלת' קשר אחת.

Advertisement for Ascot Cigarettes. The top part features the text "זה זיפו בוקס!" (This is a pack!). Below it is an illustration of a pack of 20 Ascot Cigarettes with a picture of a horse-drawn carriage. The pack is labeled "20 Ascot Cigarettes" and "עסקוט". Below the pack, there are silhouettes of people in various poses. At the bottom of the illustration, it says "סיגריה משוכחת, פיה מסוננת" (Smoking cigarette, filtered). Below the illustration, the text reads "20 סיגריות 450 פרוטה" (20 cigarettes 450 pruta).

Advertisement for Barlette hairbrushes. The top part says "הגברת האלגנטית" (The elegant lady) and "שומרת על בריאות ויפי שערותיה" (Keeps her hair healthy and beautiful). Below this is an illustration of a hairbrush. The brand name "BARLETTE" is prominently displayed. Below the name, it says "להשיג עתה בפרסומיות ובתי'מרקחה." (Now available in pharmacies and beauty salons). At the bottom, it provides contact information: "המפיץ: חיים ברוך, תיא' רח' כפר גלעדי 1, טל. 5750".

Advertisement for a 50-minute hair treatment. The text says "50 שעות בלי הפסק!" (50 hours without a break!) and "תנור חימום חדיש על נפט" (New oil heating oven). Below this, the price "אטום - 125" (Atom - 125) is listed. At the bottom, it says "ריהוט נאה בכל בית" (Nice furniture in every home) and "להשיג בחנויות לכלי בית" (Available in home appliance stores).

Advertisement for Potosi-Bruner hairbrushes. The top part says "רעיון נפלא" (A wonderful idea). Below this, it describes the product: "היה לדוד לקנות ליוסי לפורים מצלמה. כל המתנות האחרות מזמן נשכחו ורק המצלמה של פוטו ברנר קקודם גור' צת לשמחה. — ושומרת זכרון על הדוד — גותן השי. מצלמות וחלקיהן, הדרכה אצל" (It was David to buy for Yossi for Purim a camera. All the other gifts were forgotten and only the Potosi Bruner camera from last year remained. — and it keeps the memory of David — the camera and its parts, the camera is available at...).

Advertisement for a hair salon. The top part says "הופיע" (Appeared) and "סכנה אורבת - מבפנים!" (A danger lurks - from within!). Below this, it says "חבורת בהוצאת שורת המתנדבים." (A group of volunteers). At the bottom, it lists three points: "בתוכן: 1. מי אינו משדם מס'אמת? 2. כיצד פועלת מכונת ההסמיה והפרומקציה? 3. בזכוז ומותרות: "רוגמה אישית" של מנהיגים. להשיג בכל הקיוסקים." (Among them: 1. Who is not a real man? 2. How does the hair curling machine and perm work? 3. In the name of the leader: "Personal Roga" of the leader. Available in all kiosks).

מקור אלף ירושלים וירושלים

רבי נחמן מברסלב, רבי החסידים המפורסם, קבע פעם: "כל מקום שאני הולך לירושלים אני הולך". איש הבוקר ותושב ירושלים חתיק שלום בכבודך כי כר את השירה על ההליכה, מוכיח בספרו האחרון, **ירושלים בשירתנו החדשה**, כי כמעט כל משורר עברי ששורר אי פעם, שורר גם על ירושלים.

לאנתולוג מנוסה כבן-ברוך (הוצל באיגרותיו, מכס נודאו באיגרותיו, אוסישקין באיגרותיו) לא היתה המלאכה קשה במיוחד. הוא ביקר את יצירותיהם של 250 משוררים עבריים בני המאה האחרונה, גילה ביניהן לפחות אלף שירים על ירושלים. הישג הראוי לשבח, בהתחשב בעובדה כי בכל עשרים וארבעה ספרי התנ"ך לא הוזכר רה ירושלים אלא 656 פעמים.

בבית הששי, רופא אג כי משורר ירושלים בה"א הידיעה, אורי צבי (ירושלם) את שוקעת עוד למטה משיקטון (ירושלם) גרינגר תאר את ארץ-ישראל ללא ירושלים לים כ...ארץ ללא רקיע, ציפור ללא כנף, גוף ללא יד" לא היו כל גדולי השירה תמימי דעים עמו. משורר מס' 1 חיים נחמן ביאליק לא שר מעולם על ירושלים, כתב לרעייתו, אחר ביקורו הראשון בעיר: "אפילו קבר רחל... לא הגיע הרבה את מיתרי לבי".

לעומת זאת היתה ירושלים הרבה יותר קרובה ללבו של מס' 2, שאול טשרניחובסקי (שנספר בירושלים). שר הוא: "שאימית לבי, היו קריית הגזית!" אהב-ירושלים אחר היה מחבר התקווה נפתלי הרץ אימבר, בבית הששי (והבלתי-תידוע כמעט) של התקווה: "לך עמי, לשלום שוב לארצך / הצורי בגלעד, בירושלם לים רופאך".

אימבר עצמו שב לירושלים רק אחר מותו, כאשר קוימה צואתו (העלו מזה את עצמותי / כפרוני בירושלים צירי").

בשיר היחיד, נשמה. מובן מאליו שיעקב (בדס ואש יהודה נפלה, ובדס ואש יהודה תקום) כהן לא חסך את שירתו מירושלים (אהבתי את לילות ציון, בפרוש זיו הירח את צעיף חוון ניצחו על מרוי מי ירושלים).

מובנה לא פחות היא העובדה שכאשר מספר גדול ואיש ירושלים חתיק ש"י (תחול ושלשום) עגנון, שלא עסק מעולם בשירה, החליט לכתוב שיר, הקדיש הוא את שירי-יחידו לירושלים: "גם חיי רוחי גם נשמת / אתך בעדך עיר הקר דש".

משוררים אחרים על ירושלים:
 • דויד שמעוני: "עוד תהיה ירושלים לכתר מלכות שלנו!"
 • אביגדור המאירי: "מי שהוא מכר סה את מצודת דויד בעבור נעלים."
 • מייסד לח"י אברהם (יאר) שטרן: "שים כתר מלכות בראש קרייה קודרת, ארון ירושלים וציון!"
 • משורר צעיר (35) יצחק שליו: "...ציר של פח ושל בוך."
 ירושלים בשירתנו החדשה — שלום בן ברוך — הוצאת ראובן מס, 352 ע'.

על זהב ועל זכוכית

המטבע העובר לסוחר בשוק השחור הישראלי, סוברייין הזהב (לירה סטרלינג זהב, הידועה יותר בשם מלך) איננו זהב טהור, בכל זאת. הוא מכיל רק 91.66 אחוזים של זהב (ושוקל כמעט שמונה גרמים).
 • מצרכים וסחורות המובאים ארצה לשימושם של הפטריארכים האורתודוקסים, הלטיני והארמני פטורים ממכס.
 אלה הן אך כמה מן העובדות הענייניות אותן ריכז שאול גורדון, בנקאי ירושלמי בדימוס, בלקסיקון המסחרי אותו ערך.
 מה שלא משנה את העובדה שהלקסיקון מוסמך בערך באותה מידה כקודמו לסיידרה ולעורף — הלקסיקון הפוליטי. טי. גם לקסיקון זה הוא אוסף מקורי למדי של מונחי מילון, מנשרים רשמיים ומסקנות פרטיות.
 לקסיקון מסחרי — שאול גורדון — הוצאת ראובן מס, 156 ע'.

...דיעה יותר טובה היתה לביאליק על תל-אביב. אמר הוא: "אהבת-נפש אהבתי את תל-אביב".

הכנסת העפורסמת ביותר

הכנסת המפורסמת ביותר בעולם הוא הפרלמנט הבריטי ששמו מקורו במלה הצרפתית parliament מלשון דיבור. מגילת "המגנה כרטה" המפורסמת משנת 1215 שבאה להגביל את שלטון הכתר, קבעה את נוהל כינוס של המועצה הלאומית שממנה התפתח בית הנבחרים הבריטי.

משנת 1884 נתפרר הפרלמנט לשני בתים: העליון — בית הלורדים והתחתון — בית המחוקקים (House of Commons). בפרלמנט מיוצגת אנגליה ע"י 492 צירים, וולס — 35 צירים, וסקוטלנד — 74 צירים.

כנסת

המלוכה העממית החזקת 1955-1956

40,000 ל"י

הפדס הגדול 330 אלף לירה לכיות בשנה

החשיג בכך הבנקים

לוקי בר' מסעדה

תל אביב, רחוב אנכי 3

טלפון 23752

מאכלים איטלקיים — מוסיקה

לה פלא?

לא! לה סאנו!

אין מתחרה לאבקת כביסה

זיוה

תלוש מתנה בכל קופסה

תוצרת נקה המפיצים היחידים חב' גורית בע"מ

היש לך כאבים...

בגב, בברכים, בכתפיים או בפרקים?

"רפא" - רח' שלמה המלך 103, תל-אביב טל. 24495

בריכות מי-מרפא חבישת בוץ כמו בקרלסבד וישי או טבריה

כמו כן אמבטיות ערבול (Whirlpool Bath) / חדר זיעה תורכי / מחלקה מיוחדת לאיכשור ע"י התעמלות רפואית, מסג' וריהביליטציה. המוסד היחידי מסוג זה בארץ. מחלקה לסובלי רוימטיזום המוסד פתוח עד 9 בערב

פעולת תגמול

ב תל-אביב, קיבל משרד העירייה מכתב תשעים פרוטה, מצא בתוך המעטפה מכתב שני, הסרביול אף הוא, אותו שלח משרד העירייה לאורח שנאלץ לשלם את הקנס בגלל זה, ושהחזיר את המכתב הסרביול בתוך מעטפה הסרביול, בצירוף ההערה: קנס תחת קנס.

***

עין תחת עין

ב גניבה, שוייץ, הודיע סטודנט ישראלי לרפואת שיניים עודד אמודי לחבר ללימודים מצרי כי הוא מוכן לתרום פרנק לקרן הנשק המצרית כאם המצרי יתרום פרנק לקרן המגן, גבה פרנק שווייצר (500 פרוטה) מן המצרי, יישב את החשבון בתורו מת פרנק צרפתי (5 פרוטה).

***

אטרואיזם

ב פניקס, ארצות-הברית, התייצב ג'ון בראסי, 23, בתחנת המשטרה המקומית, הודה כי נשא בזה אחר זה שמונה נשים, ביקש להיעצר, ובלבד לא להרוס את אושרן של נערות נוספות.

***

משק מעורב

ב רביבים, הנגב, נתקבלה מזכירות הקיבוץ המאוחד הזמנה בזה הלשון: "למועצת הקיבוץ: עליכם לשלוח 1 נציג, מהם לפחות שלוש חברות."

***

ספינתם לרא פור

ב קאהיר, מצרים, ירדו הכנסותיו של סוחר עתיקות אנטוניוס גרקי לאפס, אחר שהעיתונות פרסמה את משלוחיו כפי שהוא נמסר לשלטונות מס ההכנסה: יצרן עתיקות.

***

קלדת כהנים

ב תל-אביב, עזר השוטר רפאל כהן את שלמה כהן, שחבל בבעל דוכן מתחרה חיים כהן, הביא אותו לפני בית משפט השלום, שהעביר את הדין לשופט מחוז בנימין כהן.

***

טיהור הבית

ב תל-אביב, נכנסו גנבים לביתו של עזרא רפאלי, נטלו עמהם את התוכיה, שמונה נרות, שני סביבונים וקערת אגוזי זהב, שעה שרפאלי, אשתו ושתי בנותיהם טיגנו במטבח הסמוך סופגניות.

***

עד המדך

ב ירושלים, אחר ששמונה קרבנות כייס אוטובוס לא הצליחו לזהות את הכייס במסדר זיהוי משטרה, יצא הכייס מן השוטר, ויהיה חמישה מקרבנותיו.

***

תכנון התה לישראל

ב תל-אביב, הוגשה תלונה מטעם חב-רת תכנון המים לישראל נגד המזונאי במשרד החברה, שמסר 873 פתקאות מזוייפות לשתייה, תה, גבה תמורת כל אחת מהן 40 פרוטה.

***

פירצה קוראת לנקיפה

ב גבעתיים, התלונן צורף הוזה מרדכי כי אייגנטן כי מצא נקיפה בחדר הרחצה של דירתו, הלך להודות לקרובים שייחס להם את התמנה הבלתי-צפויה, מצא בחזרו כי הגנבים, שהשליכו את הנקיפה פנימה מבעד לחלון הפתוח, גנבו מהדירה 350 גרם זהב, 12 שרשרות, שני צמירי דים, 25 מדליונים, שלושה שעוני-זהב ו-400 ל"י במזומן.

***

תחזית מזג האוויר

ב מעברת נחלת-יהודה, בשעה ש-השיטר יוסף יעקב האין לשידורי קול ישראל מבעד לאוזניות, חדר ברק לאנטי-נה, פגע באוזניו, שרף חור של 15 סנטימטר במזרון הספה.

***

מלחמה ושלום ברומא

ט פרו הגדול של לב ניקולייביץ' סולסטוי, מלחמה ושלום, עומד להיות סרטבא מועז. אולם עוד לפני שהגיעה המצלמה של קרבה-המונים האחרון, קיבל השם משמעות מיוחדת לגבי שני המפיקים המייצרים את האפוס הקולנועי הזה בעיר-הסרטים הרומאית.

שני מלכי-הקולנוע, קארלו פונטי ודינו דה-לורנטיס, הכריזו מלחמה איש ברעהו בדיוק באותה שעה שהקוזאקים ואנשי המשמר הקיסרי של נפוליאון שחטו זה את זה באולפן. אחרי מלחמה זו בא שלום שסתם את הגולל על חרושת-החלומות הגדולה ביותר של איטליה, חברת-הסרטים פונטי-דה-לורנטיס. לא הצאר ולא הקיסר הצרפתי ניצחו על מלחמה זו, אלא שני איטני-טבע העולים על כוח-האטום: סילבאנה מנגנו וסופיה לורן.

עם זכרי התונה

היה זה דה-לורנטיס שגילה בשעתו את מלכת-היופי סילבאנה מאנגנו, אכל עמה את האורז המר. היה זה פונטי שרכש לפני שנתיים בעזרת חוזה כולל, את המודותיה הקולנועיות של מלכת-היופי סופיה לורן. ישנו רק הבדל קטן בין שני הווגות המאושרים: דה-לורנטיס, נשא את סילבאנה לאשה, פונטי ולורן לא נזקקו לטכס מלבב זה.

החתונה המסחרית של פונטי ודה-לורנטיס, לעומת זאת, נערכה לפני חמש שנים. פונטי הגיע לרומא בשנת 1941, בהיותו בן 27, הפיק את סרטו הראשון, עולם ישן קטן. באותה שעה הגיע גם דה-לורנטיס הממושקף, בן ה-21, לעיר-הסרטים, כדי להתחיל בקאריירה מפיארת של שחקן. קאריירה זו לא התחילה מעולם. תחת להמס לבבות נשים, הפך הצעיר למפיק.

באחד הימים אמר פונטי, בעל 20 סרטים, לדה-לורנטיס, בעל 16 יצירותיו: "מדוע לא נאחד את כספנו וכשרונותינו?" התשובה היתה חיובית, וכך נולד מטבח-החלומות מפואר.

אולם השניים לא נבדלו רק במוצאם. פונטי, בן מילאנו, היה

סופיה לורן פונטי הבטיח

בתכניות-ענק שהעבירו לחללה בלבו הצונן של פונטי. רק הגכור נית לפשרות החזיקה את החבילה.

ניצוץ של סופיה

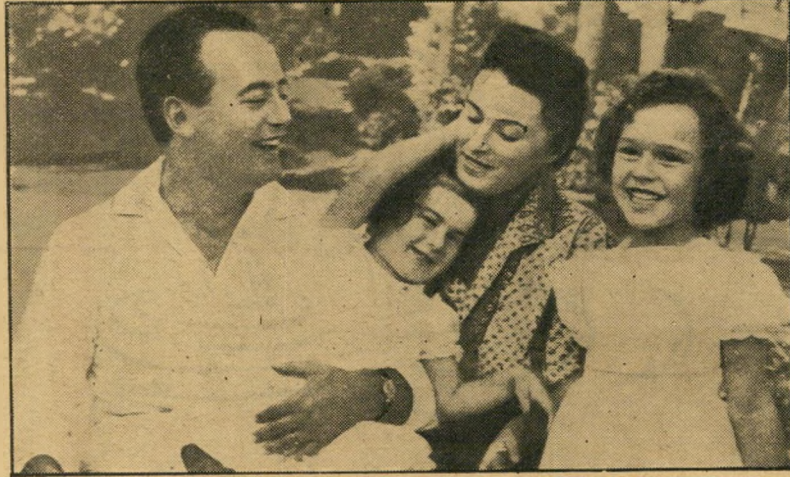
ה כסף הבקיע את הבקיעים הראשונים בתומת-הידירות. פונטי נדהם כשראה את התחשיב של הסרט ומחבו. הוא קיבל התקפת-עצבים כשבידו דה-לורנטיס חמשה מליון ל"י על הסרט אודיסאוס. אולם דה-לורנטיס, שיכור ממספרים, שיכנע אותו להסריט את מלחמה ושלום. התחשיב: 13 מיליון ל"י. המפיק הממושקף עמד על שלו בעקשנות, הוא נסע לאמריקה, שיכנע את חברת פאראמאונט לשאת במחצית ההוצאות. אולם זה לא הספיק. ההוצאות הלכו וגדלו. הריבית על ההלוואות בלעה הון. פונטי רטן. היה דרוש רק ניצוץ אחד כדי להפעיל את מטען חומר-הנפץ. הוא סופק על-ידי גברת צעירה שכולה אש: פונטי הבטיח לידידתו את התפקיד הראשי בסרט חדש שעמד להיות מצולם בהודו-סין. אולם שניהם ידעו היטב כי כבר קודם לכן הבטיח דה-לורנטיס לאשתו סילבאנה תפקיד ראשי בסרט הודו-סיני. היתה זאת, אפוא, הכרות מלחמה גלויה.

צניעות ופידוסופיה

ה יחסים המתוחים בין שתי נערות-החלום לא היו סוד בידיה ונטו, מקום מיפגשם של אנשי עולם הקולנוע הרומאי. איש לא האמין כי המאנגנו מקנאה בגופה ה"השופע של הלורן. הדעה הכללית היתה כי מאז ילדה סילבאנה לבעלה שלושה ילדים עלו בה פקפוקים מוסריים כלפי הבלטת איברים נשיים על גבי הכד. סילבאנה הצנועה לא יכלה, מן הסתם, לשכוח כי כוכבה דרך דווקא בסרט-שוקה כמו האורז המר-שנאתה לכל תפקידי-גירוי הפכה שנאה לסופיה לורן.

"אני קודם כל אשה ואם", הכריזה סילבאנה מדי פעם, כשהוצע לה תפקיד מיני-מאלי. "אני חושבת שזה יהיה מגוחך אם אשחק תפקידים ש לא מצאו חן בעיני מעולם!" עקרון זה מצא את התגלמותו בגופה, שכה רזה בשנות נישואיה — כתוצאה מאמבטיית-זיעה — שהרומאים הח"לו מדברים על "סירוס-עצמי" של מלכת-האורז.

הסכסוך ההודו-סיני החזש בא לאיסטראטג פונטי ברגע הנכון. הוא מצא בו תרוץ מתאים לנתק את המגע משותפו הבלתי-נוח "איך העזת להסריט מאחורי גבי סרט הודו-סיני שני?"

סילבאנה מאנגנו, ומשפחתה דה-לורנטיס הבטיח

קודם כל איש מסחר מתכוננו: "מזון רוחני טוב לצופים בכל הארצות. הוצאות-ייצור של מליון ל"י לסרט לכל היותר!" דה-לורנטיס, בן נאפולי, נישא לעומת זאת על כנפי המעוף, התאהב

למי אכר?

ב פייג'ון, הודו-סין, ערכה המשטרה מצור על גברים נשואים שביקרו בבתי-בושת, הושיבה אותם במעצר עד ש"הנשים תבואנה לדרוש את בעליהן."

מזחמה גרעינית

ב פוקיו, יפאן, החליט איגוד שחקני-שח-הצבא להוסיף לארבעה הכלים ה"מקובלים של המשחק בן ה-75, רבי-אלוף,

אלוף, סרן ורביטוראי, שלושה כלים חד-שים, לפי רוח הזמנים: פצצת אטום, מר-גל ושוטר צבאי.

מדיניות הכלבה

ב בודפשט, הונגריה, אחרי ששתי גננות ניסו לקנות סירי לילה בחנות הממשלתית ושמעו כי עד חודש פברואר לא ישווקו סירים חדשים, העיר בטאון האיגודים המקצועיים נאפשאוח: "הפעוטות של בני הילדים אינם יכולים בשום אופן לחכות לסירים עד לפברואר הבא."

אנגינה היתה אשתו של אנגלס, חברו של מארקס, אחד משלושת האחים מארקס שהופיעו בסרטים.

***

רומאנפה היא בחורה החיה ברומא.

***

שמשון הגיבור נתפס עליידי הפלשתיים, אחרי שדיללו לו את שערותיו.

***

שני הנערים שהזאבה היניקה אותם היו רומיאו וראמאלה.

***

קובץ הצילומים של החוק הרומאי נקרא בשם קודאק.

***

הדימוקראטיה הומצאה עליידי דמוקלס, שאמר כי לכל חרב יש שני צדדים.

***

אנונימוס הוא סופר יווני דגול.

***

כאמבוק הוא תינוק איטלקי.

***

קאטאלוג הוא דיאלוג של ארבעה אנשים.

***

וואקום הוא מקום ריק בו חי האפיפיור.

***

מינקופה היא מחלה קשה, התקפת בעיי קר מגנני ג'אז.

***

טריגונומטריה היא כשאשה אחת נישאת לשלשה גברים בעת ובעונה אחת.

***

האקדים הוא דבר שנמשך כל הזמן, אבל מזג האוויר משתנה בכל כמה ימים.

***

האוסטראלים אוהבים מאד את הבומרנג, שהוא מין חיה הנושאת את צאצאיה בכיס גדול על ביטנה וחוזרת תמיד חזרה.

***

האקדים של בומביי הוא קשה כל כך, עד שתושביה נאלצים לחיות באיזה שהוא מקום אחר.

***

הפיראמידות הם שורה של הרים בין צרפת לספרד.

***

השמש אינה שוקעת לעולם באימפריה הבריטית, כי האימפריה היא במזרח והשמש שוקעת במערב.

***

ההולקאנדים הולכים תמיד בנעלי עץ, כי בארצם יש הרבה שטפונות והם רוצים שבמקרה של שטפון יצופו הנעליים למעלה, והם לא יישארו יחפים.

***

הרנג הצרפתי הוא חצי לבן, חצי אדום וחצי כחול.

***

כדי הנגינה הלאומי של ספרד נקרא בשם קאסאטה.

***

הזמן של ניו יורק מאוחר יותר לעומת זמן גרינוויץ, מפני שניו יורק נתגלתה בתקופה יותר מאוחרת.

***

בתורה זקנה היא אשתו של רוק.

***

אימטרטיה היא שיטת-מלחמה, לפיה אתה ממשיך לירות גם לאחר שאזלה התחמושת, כדי שהאויב לא ידע.

קולומבוס נסע לאמריקה ארבע פעמים. בפעם השלישית הוא מת.

***

המהפכה האמריקאית החלה, כאשר החליטו האזרחים להילחם למען חרותם, חרות ילדיהם וחרות אבותיהם.

***

אלמנת-קש היא מי שהיתה אשתו של צמחוני.

***

מלחמת-גרידה היא מלחמה בא נמצאים היריבים כה קרוב אחד לשני, עד שהם עושים פרצופים ומוציאים לשון זה לעומת זה.

***

קורסט הוא התניך של המוסלמים.

***

מונדווג הוא שיחה בין שני אנשים, כמו בעל זאשה.

***

באר-שבע נמצאת מתחת ל"ל" של המלה "ישראל".

***

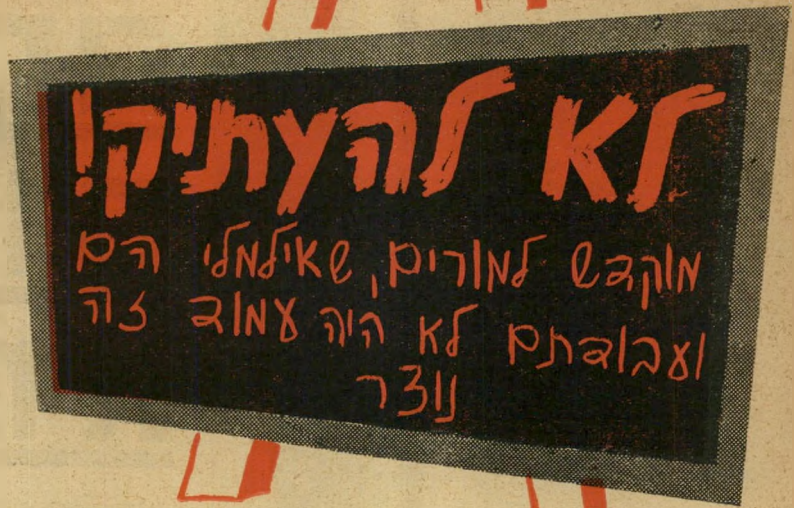
דמוסתנס היה נואם יווני שהלך עם פנס לחפש אדם ישר.

***

יוזיום קיסר הוזהר מפני האידיאות של מארס.

***

מסעי-הצלב אורגנו במטרה להוציא את תורכיה מאירופה.

פנינים אלה, המוכיחות כי טעות לעולם חוזרת, נאספו מתוך דפי הבחינות של תלמידים ברחבי העולם כולו. אם מחבריהן קיבלו כתוצאה מכך, "בלתי-מספיק" – אולי תנחם אותם העובדה כי בהמור הציון שלהם הוא: 100%.

קונטראלטו זהו קול שפל, שרק נשים מסוגלות להשמיע אותו.

***

שקספיר לא הצליח אף פעם לצבור הרבה כסף, והוא מפורסם רק בגלל מחזותיו.

***

אחת הקומדיות המפורסמות ביותר של שקספיר היא האלמנה העליונה מווינדזור.

***

רובינזון קארזו היה זמר גדול שחי על אי בודד.

***

קופרניקום היה מלומד גדול, שהמציא את השיטה של סיבוב כדור-הארץ מסביב לשמש.

***

חניבעל היה מפקד צבא קרתגי שחצה את הרי האלפים וכבש את אוסטריה.

***

נירון קיסר היה שליט אכורי, שעינה את נתיניו עליידי כך שניגן באוזניהם בכינור.

***

סוקראטס התאבד בשתיית רעל, מפני שלא יכול היה עוד לשאת את טרדנותה של אשתו.

***

בזמן החדש, מקובל שאדם נושא לו לא יותר מאשה אחת. קוראים לזה מונוטניה.

***

ווילהלם טל ירה בתפוח, כשהוא עומד על ראש בנו.

***

רומא נחרבה בגלל פלישתם של ההוגים, הווסטגותים והדינוזאורים.

***

האי שבו נכלא נאפוליון נקרא בשם מלכה.

***

מאדאם קירי ובעלה המציאו את הראדיו.

***

כדי להפסיק שטף-דם באף, חייב אדם לעמוד על ראשו עד שליבו יפסיק לדפוק.

***

כדי לשמור על חלב שלא יחמיץ, צריך לשמור אותו בתוך הפרה.

***

שוברט התפרסם בכך, שאף פעם לא גמר את מה שהתחיל.

בוח-המשיכה נתגלה עליידי יצחק ניוטון. הוא מורגש בעיקר בסתיו, כשהתפוחים נושרים.

***

כשיר הכתוב בחרוז לבן, מתחלקת כל שורה לחמישה סנטמטרים.

***

מכנסיים הוא שם עצם בלתי-רגיל, מפני שהוא יחיד למעלה ורבים למטה.

***

את המימרה המפורסמת "אחרי-המבול" אמר נוח כשטיים לבנות את התיבה.

לאחר שטעם מתפוח עץ-הדעת, נענש אדם לחיות כל חייו בחברת חווה.

***

לאברהם אבינו היו שתי נשים. הוא גירש אחת מהן למדבר, מקום בו נהפכה לנציב מלח ביום ולעמוד אש בלילה.

***

בני-אדם למדו בתחילה מתמטיקה מהארני-בות, מפני שהן מתרבות במהירות גדולה.

***

אהגברה היתה אשתו של אוקלידס.

***

רנטה היה סופר שקיבל רשות לבקר בגיהנום נום ולכתוב את רשמיו.